

Momo –eller kampen om tiden
Tid är liv och livet bor i hjärtat...

Av
Michael Ende

Dramatisering och bearbetning
Johanna Huss

Akt ett

Scen 1

En stor stad och en liten flicka

Det är morgon. I ett skymningsljus skymtar man en lite figur med ett knyte på ryggen som långsamt vandrar genom den sovande staden. Tillslut kommer hon fram till den övergivna amfiteaterruinen där hon ser sig storögt omkring, kurar ihop sig på marken med knytet som huvudkudde och somnar. Den unge och mycket nyfikne mannen Gigi har i smyg följt efter Momo till ruinen. När Momo somnat smyger han sig fram och kikar lite på den sovande gestalten en stund därefter springer han tyst därifrån.

Scen 2

Ett gemytligt torg i en nyfiken stad

Några försäljare kommer in med sina varor och börjar packa upp. Beppo kommer släntrande med sin kvast.

En försäljare

Vilken dag va!

(sträcker förtjust på sig i solskenet)

En annan

Ja, och jag känner på mig att det kommer att hända någonting spännande idag.

Beppo som står bredvid med sin kvast nickar långsamt.

Beppo

Jo, så är det. Där ligger andra tider, där nere i jorden.

Alla stannar upp och tittar oförstående på Beppo och sedan på varandra, rycker på axlarna och någon pekar sig mot huvudet. Det blir full rulle på torget. Försäljarna ordnar med sina stånd och ganska snart är kommersen är i full gång. Barn hoppar hage, någon stjälar en väska, försäljarna försöker överrösta varandra i sin iver att sälja mest. Beppo gatsopare går sakta runt och pratar med sig själv och andra, de flesta tittar bara skeptiskt på honom och pekar sig åt huvudet.

Plötsligt kommer Gigi springande. Han är ivrig och studsar runt torget och försöker samla alla omkring sig. Tillslut hoppar han upp på en gammal låda.

Gigi

Hallå! Hallå! Hör upp allesammans! Ja men kom hit då! Jag ska berätta någonting stort!

Alla samlas nyfiket omkring honom.

Gigi

Det har flyttat in en flicka i Amfiteatern!

Alla

Vaaa?

Gigi
Ja visst!

Någon
Näe, men där kan man ju inte bo.

Gigi
Jo jag såg det själv med mina egna ögon!

En annan
Men vaddå? Hur kan du veta att hon bor där?

Gigi
Men jag säger ju att jag såg det själv! Hon var ganska liten och hade ett knyte. Hon kom liksom gående för sig själv och jag typ följde efter, och hon typ nästan upptäckte mig hela tiden, men jag ba, kastade mig ner varje gång hon vände sig om. Sen smög jag tyst som en mus efter henne för att undersöka vad hon var för en filur, och DÅ gick hon in i Amfiteatern. Jag svär på min mammas grav, att hon gick in där, eller snarare så smög hon och hon släpade med sig ett stort knyte. Vem vet vad som finns i det knytet?

En tredje
Meh. Vad då, hur stort var det där knytet egentligen?

Gigi
Det var helt sjukt stort, typ större än tjejen själv. Jag tyckte att hon såg väldigt skum ut, det var därför jag följde efter ju. Och ja, jag är helt säker på att hon har superkrafter den där flickan, och att hon typ kan lyfta vad som helst. Kanske har ni mig att tacka för att jag så modigt följde efter henne. Man vet aldrig vad en sån där kan hitta på!

En dam
Och hon var inte härifrån?

Gigi
Nej, nej absolut INTE! Hon såg helt konstig ut och hade tovtigt svart hår som stod rakt ut och långa naglar som hon klöste med i luften...

En herre
Men var hon helt ensam?

Gigi
Ja, helt ensam.

En annan dam
Vi kan inte tillåta att en liten människa bor ensam i ruinen!

En herre
Nej precis!

Några andra
Är det någon som har kontaktat socialen?

Flera
Nej vi måste kontakta socialen!

Några andra
Ja, de sociala myndigheterna måste ju ingripa!

En dam
Hur skulle det se ut om folk bodde var som helst?

En herre
Jag tycker att vi går dit och ser efter med egna ögon. Det här låter ju inte riktigt klokt!

*Alla saker samlas ihop och folkmassan beger sig iväg mot Amfiteatern. Beppo som hela tiden har stått en bit utanför folkmassan, följer efter de andra på lite avstånd.
Alla ut.*

Scen 3

Momo får besök i amfiteatern

Momo sitter och lyssnar på vinden, när hela staden kommer smygande. Momo blir rädd och springer och gömmer sig. Byborna letar efter henne och hyssjar varandra.

Någon
Vart såg du henne egentligen?

Gigi
Ja men hon var här ju.

Någon annan
Kolla här ligger ju ett knyte.

Alla tittar nyfiket.

En annan
Ja men det är ju inte alls så stort.

Gigi
Meh ja ja. Det var mörkt, okej!

Tillslut kryper Momo fram och ställer sig blygt framför folkmassan.

Gigi
(upphetsat pekande på Momo)
Vad var det jag sa!

Nino puttats fram.

Nino
Hej.

Momo
Hej.

Nino
Vad heter du?

Momo
Momo

Flera
Det låter inte svenskt!

Nino
Fööörståår duu sveenskaa?

Momo
Ja det gör jag.

Nino
(vänder sig till de andra)
Hon förstår svenska!

Flera
Skönt!

En kvinna armbågar sig myndigt fram.

Kvinnan
Och du heter alltså Momo, säger du?

Momo
Ja

Kvinnan
Det är ett vackert namn, men ovanligt. Jag har aldrig hört det förut. Momo...

En annan kvinna
Vem gav dig det namnet?

Momo
Jag själv

Mannen
(skeptiskt)
Så du har hittat på ditt namn själv?

Momo
Ja

Mannen himlar med ögonen, men kvinnan tar till orda

Kvinnan
När är du född då?

Momo
(ser fundersam ut)
Så vitt jag kan minnas har jag alltid funnits.

Mannen
Näe, men du är ju ett barn, hur gammal är du egentligen?

Momo
(tveksamt)
Hundra år.

Alla skrattar, Momo ser allt mer osäker ut.

Momo
Hundratvå då.

Alla skrattar ännu mer men tystnar efter en stund och tittar nyfiket på det märkliga barnet.

En herre:
Så du har flyttat in här?

Momo nickar

En kvinna
Men saknar man dig inte någonstans? Jag menar, borde du inte fara hem istället?

Momo
Mitt hem är här.

En annan kvinna
Men var kommer du ifrån?

Momo svarar genom att peka lite svävande ut i det blå

En annan man
(med myndig stämma)
Var har du dina föräldrar?

(alla nickar med och hummar)

*Momo ser oförstående på honom och rycker lite på axlarna.
Alla börja viska, tittar på Momo och viskar igen. Tillslut tar en robust kvinna till orda.*

Kvinnan
Så här kan vi INTE ha det! Flickan måste ju till ett barnhem eller liknande.

Momo ser skräckslagen ut.

Momo
Nej, inte barnhem!

Kvinnan
Du behöver inte vara rädd för oss, vi gör det här för din skull.

Momo
Nej, inte barnhem, det vill jag inte! Där har jag redan varit och det var galler för fönstren.
En natt klättrade jag över muren och rymde. Dit vill jag aldrig mer.

En kvinna
Det kan man ju förstå, förstås.

En man
Men någon måste ju ta hand om henne, någon måste ju ta hand om dig.

Momo
Det gör jag själv.

Mannen
Kan du det då? Vill du inte bo hemma hos oss istället. Vi har inte så mycket, men en mer eller mindre spelar ju ingen roll.

En annan
Eller hos oss!

En kvinna
Flickan Momo ska bo hos oss! Det säger sig ju självt.

En man
Hos er? Är du galen? Vi tar hand om henne, eller hur gumman?

En annan
Ska hon bo någonstans så är det hemma hos oss!

En tredje
Det var det dummaste jag hört! Ni har ju knappt rum med er själva och alla era ungar.
Momo ska bo hos oss!

Alla pratar i munnen på varandra om var Momo skulle få det bäst och det blir nästan handgemäng. Tillslut reser sig Momo förundrad och alla tystnar.

Momo
Kan jag inte bara få bo kvar här? Det är inte mycket som jag behöver.

Alla tittar på Momo. Männen och kvinnorna diskuterar och viskar fram och tillbaka hur de ska göra.

En kvinna
Ja, men då gör vi väl så då. Men vi ska i alla fall se till att du har det bra här och får lite mat och kläder. Dessutom ser det ut som om du behöver lite hjälp med inredningen...

Alla pratar i munnen på varandra om vad de kan bidra med och beger sig iväg för att hämta saker till Momo.

Momo blir ensam kvar. Eller vänta där är ju alla barnen. De glor nyfiket på Momo. Momo ler mot dem och de ler blygt tillbaka.

Leken.

Scen 4

En ovanlig egenskap och en stor vänskap

Beppo som hela tiden hållit sig lit gran i bakgrunden, vågar sig fram till Momo. De sätter sig bredvid varandra och kikar nyfiket på varandra under tystnad. Momo studerar nyfiket Beppos städkärra.

Beppo

Jag har känt igen oss. Det händer ibland... vid middagstid när alla sover i värmen... Då blir världen genomskinlig... Som en flod, alltså... Man kan se ner i jorden.

Där ligger andra tider, där nere i jorden.

Jag gick och sopade vid den gamla stadsmuren. Där finns fem stenar med annan färg insatta i muren. Så här förstår du.

(han tecknar med fingret i luften ett stort T och står tyst en lång stund)

Jag kände igen dem, de där stenarna.

Det var ju helt andra tider, då när muren byggdes... Det var många som arbetade där... Men det bara två av dem, som murade in de där stenarna. Det var ett tecken, förstår du...

Och jag kände igen det...

De såg helt annorlunda ut den gången, de två, helt annorlunda.

Men jag kände igen oss- dig och mig. Jag kände igen oss!

Dansduett/kvastdansen

Under dansen strömmar folk tillbaka med mat och dryck. Det dukas upp till fest. Fler och fler ansluter sig till dansen och festen.

Plötsligt hörs skrik och bråk. Nicola murare och Nino krögare bråkar och skriker på varandra och man kan se att de är nära att hamna i slagsmål. Med sig har de varsin grupp med anhängare som aggressivt hejar på.

Nicola

Hörru du du! Stick härifrån din flottiga spislakej!

Nino

Ska du säga! Murbruksslas!

Nicola

Det är jag som har murat Momos spis! Eller hur Momo, visst har jag murat spisen?!

Momo

Ja...

Nicola

Där hör du! Jag har mer rätt att vara här än du har!

Nino

Momo är min vän. Det är ju jag som ger henne mat!

Momo

Men...

Nino

Just det! Så det så!

Nicola

Ja ha du, så nu ska det till att vara märkvärdig också! Kan du gissa vad han sa till mig

Momo?

(Momo skakar på huvudet)

Han sa att jag aldrig lägger några raka murar, eftersom jag alltid är på sniskan. Och att min farfarsfar var precis likadan, och det var säkert han som byggde det lutande tornet i Pisa!

Nino

Ja, men det var ju ett skämt! Dessutom skrev ju du på min dörr. Vet du vad han skrev

Momo? *(Momo skakar på huvudet)*

Han skrev; Den som inget är värd blir värdshusvärd. Va!?!?!?

Nicola

Ja men det är ju roligt! Den som inget är värd blir värdshusvärd! Ni hör ju själva!

(skrattar så att han måste hålla sig för magen)

Nino

Ja ha du skitkul! Vaddå! Det där med Pisa är ju mycket roligare i så fall. Farfarsfar på sniskan, bygger det lutande tornet!?!? Va?

Alla brister ut i skratt, men Nino och Nicola blänger på dem och på varandra.

Nicola

Jag ska ge dig för sniskan jag!

Nicola flyger på Nino och de börjar brottas. Momo springer fram och tar tag i dem och ropar:

Momo

STOPP!

De båda slagskämparna sluta omedelbart att slåss och ställer sig skamsna och bligar på varandra. Tillslut börjar det rycka i mungiporna på dem och tillslut börjar de skratta, alla andra faller in i skrattet och Nino och Nicola omfamnar varandra.

Dansen och festen fortsätter.

Liljana

Gigi, kan du inte berätta en av dina historier?

Alla andra
Ja, gör det! Snälla Gigi!

Gigi
Näe, inte idag.

Någon annan
Jo snälla, du kan väl.

En dam
Du är ju så bra på att berätta historier.

Man ser på Gigi att smickret biter. Tillslut går Momo fram och lägger sin hand på hans arm.

Momo
Snälla!

Gigi harklar sig och kliver upp på en gammal stol.

Gigi
Tillåt mig presentera mig. Mitt namn är Girolamo, men jag kallas Gigi. Gigi guiden. Men jag är inte bara guide, jag är även parkeringsvakt, hundpromenerare, bröllopsvittne, begravningsdeltagare, kattmatsförsäljare och mycket annat. Men en dag ska jag bli rik och berömd. Ja, så ska det faktiskt bli. Det var jag som hittade dig kan man säga! Eller alltså jag eh... följde efter dig lite i natt och så, och sen berättade jag för alla i stan om dig och så gick vi hit. Jag är väldigt bra på att hitta saker serru!

Det var en gång en prinsessa som hette Momo. Hon hade allt man kan önska sig, men hon var alldeles ensam. Momo hade en stor, rund trolldörr i finaste silver som hängde på himlens valv. I spegeln kunde hon se allt. En dag såg hon i spegeln en ung prins vid namn Girolamo. Han var ståtlig den där prinsen och Momo ville absolut träffa honom. Hon sände ut sin egen spegelbild på himlen och hoppades att prinsen skulle se den, men prinsen hade blivit förtrollad av en elak fe som förbjudit prins Girolamo att titta upp i himmelen på silverspeglarna. Gjorde han det skulle han glömma vem han var och tvingas leva som en fattig stackare i resten av sitt liv med en knut i sitt hjärta. En dag föll en droppe på prinsens kind, och droppen var salt. När prinsen kände det tittade han upp, trots att han inte fick, och fick syn på Momo i silverspeglarna och förstod genast att han ville vara hennes vän. Men förtrollningen drabbade honom och med ens slogs en knut i hans hjärta och han glömde vem han var och lämnade sitt rike som en tjuv om natten.

Dag ut och dag in vandrade prinsen omkring som en fattig och okänd stackare som kallade sig Gigi. Momo som inte längre kunde se prinsen i sin spegel, hade i sin tur givit sig av längs vägarna för att leta efter prinsen och tillslut bosatt sig i en gammal ruin. Så en dag kom det sig att Gigi träffade den nu ganska smutsiga och luggslitna Momo i den där ruinen. De kände inte alls igen varandra som de såg ut, nu men blev genast goda vänner och hela tiden kände de att de fanns någonting så bekant över den andra... En dag berättade Gigi en så vacker och rörande historia för Momo att hon började gråta och då en av hennes tårar föll på Gigis hand, mindes han plötsligt prinsessan i silverspeglarna och Momo såg bortom de trasiga kläderna och kände igen prinsen. Momo tog då sin hand och la över Girolamos hjärta och löste upp knuten som så länge skaft därinne. Girolamo som plötsligt mindes vem han var tog Momo i handen och tillsammans vandrade de iväg mot solnedgången.

Gigi tar Momo i handen och de går iväg och sätter sig och börjar prata lite avsides.

Fusi

Har ni märkt att det är något konstigt med henne?

En kvinna

Hon säger inget...

En man

Och inte frågar hon något.

Nicola

Hon bara lyssnar.

En kvinna

För ett ögonblick kände jag mig som jag var någon, som om jag betydde något!

Någon

Hennes ögon lockar fram tankar och idéer som man inte visste att man hade.

Sång: Gå till Momo människa

Alla går skrattande åt varsitt håll.

Scen 5

En felräkning som ändå är rätt

Herr Fusi står i sin frisersalong och tittar efter kunder. Han stökar planlöst runt med saxar och handdukar lite då och då, men stannar tillslut upp och stirrar ut i regnet.

Fusi

(för sig själv)

Så där flyter hela mitt liv bort...i ett evigt klippande och klappande och glappande. Vad får jag egentligen ut av tillvaron? Och när jag en gång är död, kommer det att vara som att jag aldrig har levat.

(snyftar till och torkar sig i ögonen med en handduk)

Då hörs plötsligt en hög, vass och otäck ton. Ljuset flämtar till och plötsligt uppenbarar sig visst ett par kunder. Ett par väldigt gråa kunder...

En grå

God dag.

Fusi

(som inte sett de grå komma, hoppar till och torkar förläget bort tårarna)

Eh...god dag.

En annan grå

Tråkigt väder.

Fusi
Eh...ja det får man säga. Mycket tråkigt.
(efter en stunds förlägen tystnad)
Varmed kan jag stå till tjänst? Rakas eller klippas?

En tredje grå
Ingetdera.

*Alla de grå tar långsamt av sig sina hattar och visar upp sina mycket avancerade frisyrrer.
Fusi ser olycklig ut, och de grå börjar fnissa obehagligt.*

En grå
(plötsligt allvarlig)
Vi kommer från Tidssparkassan. Jag är agent nummer XYQ/384/b, och det här är mina kollegor.

De andra grå presenterar sig.

En annan grå
Vi råkar känna till att ni gärna skulle vilja öppna ett sparkonto hos oss.

Fusi
(ser förvirrad ut)
Det är mer än jag vet själv. *(osäkert)* Ärligt talat så har jag aldrig hört talas om Tidssparkassan i hela mitt liv.

En grå
Men NU har ni gjort det.

En annan grå
(bläddrar i en liten grå anteckningsbok)
Ni är väl herr Fusi, frisör till yrket?

Fusi
Ja, jo. Det är korrekt.

En annan grå
Nå, då har vi alltså kommit rätt.
(slår ihop anteckningsboken och spänner ögonen i herr Fusi)
Och ni tillhör våra sökande.

Fusi
(nu ännu mer förvirrad)
Hur kan jag göra det?

En tredje grå
Jo, käre herr Fusi, ni plottrar ju bort ert liv på ett evigt klippande och klappande och glappande. När ni en gång dör kommer det att vara som att ni aldrig funnits.

En annan grå
Men om ni bara fick tid att leva ett riktigt liv, då skulle ni bli en helt annan människa.

En grå
Allt ni behöver är alltså tid. Eller hur?

Fusi
(ser förvånat på de grå)
Tänk att det där är precis vad jag stod här och tänkte just innan ni kom. Jag stod här och...

En grå
(avbryter Fusi)
Där ser ni själv! Men hur får man tid till saker och ting? Jo man sparar den naturligtvis!
Och ni, herr Fusi, ni slösar ju faktiskt bort er tid på ett helt ansvarslöst sätt.
Tillåt oss bevisa saken genom ett par enkla uträkningar.

Den grå tar Fusi och vänder honom mot den uträkningstabell som de andra grå plötsligt håller upp.

En annan grå
En minut innehåller alltså sextio sekunder och det går sextio minuter på varje timme. Är ni med?

Herr Fusi
Så klart.

Den grå går fram till den stora uträkningen och börjar peka på olika siffror medan han talar.

Den grå
Sextio gånger sextio är tretusensexhundra, så det går alltså tretusensexhundra sekunder på en timme. Dygnet har 24 timmar, och där får vi alltså tretusensexhundra gånger tjugofyra, vilket ger åttiosextusenfyrhundrad sekunder per dygn.

En annan grå
Året har ju som bekant trehundrasextiofem dygn, vilket ger trettioenmiljonerfemhundratrettiosex tusen sekunder per år. Eller trehundrafemtonmiljonertrehundrasextiotusen sekunder på tio år.
Hur länge räknar ni med att få leva, herr Fusi?

Fusi
(en aning förvirrat)
Ja...det vet jag inte riktigt, men man hoppas väl på att bli en så där sjuttio år åtminstone.

En grå
Bra. Låt oss då för säkerhets skull stanna vid den lägre siffran och räkna med bara sjuttio. Då skulle vi alltså få trehundrafemtonmiljonertrehundrasextiotusen gånger sju, vilket ger tvåmiljardertvåhundrasjumiljonerfemhundratjugotusen sekunder.

Den grå pekar på talet som redan står på de grås uträkning

En grå
Detta herr Fusi, är alltså den förmögenhet som står till ert förfogande.

Herr Fusi sväljer ljudligt, torkar sig i pannan och ser svimfärdig ut.

En annan grå

Jo.

(nickar)

Nog är det en imponerande summa alltid.

De grå tittar menande och lite nöjt på varandra.

En grå

Men vi fortsätter väl ännu en stund.

En annan grå

Hur gammal är ni, herr Fusi?

Fusi

(stammande)

Fyrtiotvå.

En grå

Hur länge sover ni i genomsnitt per natt?

Fusi

Så där en åtta timmar ungefär.

Agenten med anteckningsblocket börjar ivrigt skriva ner olika siffror.

En grå

Aha. Fyrtitvå år och åtta timmar om dagen, där har vi alltså fyrahunrafemtioenmiljonerfemhundrafyratusen, en summa som vi med all rätta måste betrakta som förlorat kapital. Hur mycket tid måste ni dagligen offra på ert arbete, herr Fusi?

Fusi

(med bekymrad röst)

Åtta timmar där också, på ett ungefär...

En grå

Aha, aha... *(skriver febrilt i anteckningsboken)*

En annan grå

Dessutom gör ni ju av med en hel del tid på att äta och dricka. Hur mycket?

Fusi

(oroligt)

Å, det vet jag inte så noga, ett par timmar kanske...

En grå

Där räknar ni nog avsevärt för lågt, min GODE herr Fusi, men låt oss ändå räkna med den siffran. Då får vi alltså på fyrtiotvå år ett avdrag på inte mindre än hundramiljonertrehundrasjuttiosex tusen sekunder. Och efter vad vi råkar känna till är ni alltså ogift och bor tillsammans med er gamla mor. Henne ägnar ni en dryg timme

varje dag, sitter där och pratar med henne, om jag fattat saken rätt, trots att hon är döv.
Bortkastad tid med andra ord, och där försvinner ytterligare
femtiofemmiljonerettundraåttiåttatusen sekunder.

En annan grå

Ni har även en alldeles onyttig undulat, vars skötsel kostar en kvart om dagen.

Fusi

(i bevekande ton)

Men...

En grå

Avbryt mig inte! Er mor är ju lite rörelsehindrad, vilket innebär att ni själv måste ta hand om hushållsarbetet. Ni sköter ju till exempel inköpen, putsar skor och gör diverse tråkiga saker. Hur mycket av er tid kostar det där er varje dag?

Fusi

Kanske en timme, men...

En annan grå

Och det gör ytterligare femtiofemmiljonerettundraåttiåttatusen som går förlorade herr Fusi. Därtill råkar jag känna till att ni går på bio en gång i veckan, är medlem i en sångförening som träffas och sjunger en gång i veckan, håller er med ett stambord där ni sitter två gånger i veckan, och övriga dagar träffar goda vänner på kvällen och ofta nog till och med läser en bok. Ni slår kort sagt ihjäl tiden med alla möjliga onyttigheter, och det rentav ungefär tre timmar om dagen sammanlagt, vilket ger
etthundrasextiofemmiljonerfemhundrasextiofyrtusen.

Mår ni bra herr Fusi?

Fusi

Nej. Ni får ursäkta om...

En grå

Vi är strax klara. Men vi har ju ytterligare ett alldeles speciellt kapitel i ert liv som vi måste ta upp här. För vi har ju er lilla hemlighet... Ni förstår säkert vad jag menar.

Fusi

Vet ni det också? Jag trodde att det bara var jag och fröken Daria själv som...

En grå

I vår moderna värld går det inte att hålla något hemlig längre, men låt oss se sakligt och realistiskt på detta, herr Fusi. Svara bara på en fråga, tänker ni gifta er med fröke Daria?

Fusi

Nej, det skulle jag bara inte...

En annan grå

Helt riktigt, för fröken Daria kommer alltså att vara rullstolsbunden i hela sitt liv, eftersom båda hennes ben är förlamade. Ändå hälsar ni på henne en halvtimme varenda dag, bara för att ge henne lite blommor. Varför?

Fusi

(nära gråten)

För att hon blir så glad när jag kommer.

En grå

Men ser man nyktert på saken, så är ju också detta direkt förlorad tid för er, herr Fusi. Och om vi sedan tar hänsyn till er vana att varenda kväll innan ni går och lägger er sitta vid ert fönster i ungefär en kvart och tänka igenom den förflutna dagens händelser får vi ytterligare en avskrivning. Låt oss nu kontrollera hur mycket ni egentligen får över efter alla dessa avdrag för förslösade sekunder, herr Fusi.

De grå räknar och pekar på de olika siffrorna. Den grå med anteckningsboken, rättar och ropar ut olika siffror. Tillslut har de enats om en siffra och vänder sig åter mot Fusi.

En grå

Denna summa representerar alltså den tid ni redan gjort av med. Vad säger ni om det, herr Fusi?

Fusi ser helt förkrossad på alla de olika siffrorna och torkar sig med en handuk i pannan.

En annan grå

Ja, ni ser alldeles rätt, ni är redan uppe uppe i över hälften av er ursprungliga samlade förmögenhet, herr Fusi. Och om ni fortsätter att slösa med er tid i den här takten så blir summan av den tid ni har kvar lika med noll!

(slår med pinnen på siffran noll)

Fusi drar förfärat efter andan.

En grå

Tycker ni inte själv att ni faktiskt inte kan fortsätta slösa med er tid på det här viset? Skulle det inte vara bättre att börja spara? Börja leva på riktigt?

Fusi nickar tyst.

En grå

Nå, visst vill ni bli kund hos oss?

Fusi nickar igen

En grå

Skönt att ni inser den saken.

Då vill jag och mina kollegor hälsa er välkommen som kund i Tidsparkassan!

Alla de grå
Välkommen!

En annan grå

Som en medlem av vår stora och snabbt växande skara tidssparare, är ni en modern och framstegsvänlig person, herr Fusi.

Fusi

(Lite förlägen) Tack!

En grå

(Lite bråttom nu. Fiskar upp en mapp ur innerfickan och räcker den till Fusi.)

Här har ni ett välkomstpaket med en klocka, en kopia av denna tidsuträkning samt tre skraplotter som ger er rabatt på en livstidsprenumerering av Tidsspararna, ett månadsmagasin om hur du kan effektivisera din vardag samt en almanacka i fyrfärgstryck.

Fusi tar tacksamt emot mappen.

En annan grå

Vi tar från och med nu hand om era tidsbesparingar. Hur mycket ni vill spara avgör ni själv, men som sagt...

(nickar mot uträkningarna)

Adjö då, herr Fusi!

De grå går sin väg och Fusi får plötsligt väldigt bråttom.

Scen 6

Vi får se hur fler och fler av stadens invånare blir tidssparare.

Scen 7

Det är någonting sjukt som sprider sig i staden.

Momo, Gigi och Beppo sitter tillsammans i ruinen och spelar kort. De ser övergivna ut där i amfiteatern, där det annars brukar vara fullt av folk, men barnen är där också som vanligt.

Momo

Jag vet inte riktigt, men jag har en känsla av att våra gamla vänner kommer och hälsar på mig allt mer sällan nuförtiden. Många av dem har jag faktiskt inte sett på väldigt länge.

Gigi

Ja, jag känner likadant. Det blir färre och färre människor som har tid att lyssna på mina historier. Det är inte som förr, någonting är på tok på något sätt.

Momo

Men hur?

Gigi rycker på axlarna. Beppo ser fundersam ut och nickar långsamt.

Beppo

Ja, det är riktigt. Det kommer allt närmare. I staden finns det redan överallt, jag har märkt det länge.

Momo och Gigi tittar undrande på varandra och sedan på Beppo.

Momo

Vad då för något?

Beppo

Något som inte är bra. *(funderar en stund)* Det blir så kallt...

En väldigt hög reklamsändning hörs från en flickas radioapparat.

Franco
Kan du inte skruva ner den där idiotapparaten lite?

Flickan
(flinande)
Jag hör inte vad du säger för radion är för högt på.

En flicka
Nu skruvar du ner!

Flickan
Du kan inte bestämma vad jag ska göra! Jag får ha radion på så högt jag vill!

Alla de andra barnen reser sig på ett aggressivt sätt och stirrar på pojken. Beppo reser sig och går fram till de uppretade barnen.

Beppo
Hon har rätt. Vi kan inte förbjuda henne att spela så högt, bara be henne att sänka.

Alla barnen tittar på varandra och sätter sig sedan ner igen.

Franco
(lite surmulet)
Men då kan hon väl gå någon annan stans.

En flicka
Precis! Hon förstör ju bara!

Beppo
Hon har nog sina skäl.
(tittar en lång stund på flickan och nickar sakta)
Det har hon säkert.

Momo går fram till flickan och sätter sig bredvid henne. Efter en stund sänker flickan volymen på radion. Det blir tyst en liten stund.

En flicka
Snalla Gigi, berätta något för oss!

Alla de andra barnen
Ja, ja! Berätta någonting roligt! Nej, någonting spännande! En saga! Nej, ett äventyr!
Gigi ser ut som om han ska spricka och tar sats som för att börja berätta, men Momo ger honom en allvarlig blick och han tystnar.

Momo
Det vore mycket roligare om ni berättade lite om er själva. Om era hem, era föräldrar, varför ni kommer hit varje dag.

Barnen tystnar och de ser plötsligt ledsna ut.

En pojke

Vi har skaffat en ny fin bil som vi tvättar varje lördag, när mamma och pappa är lite lediga. Och jag får hjälpa till jag med, om jag är försiktig. Fast det är inte så kul.

Två flickor

Och vi, vi får gå på bio varenda dag om vi vill. För att dom ska veta att vi är trygga någonstans, för själva har dom inte tid med oss. De bara jobbar och jobbar, det är inte som förut.

En pojke

Jag får nya skivor nästan varje dag. Jag har typ alla Absolut sagor, i alla fall 11 stycken, som jag kan lyssna på hur mycket jag vill, men det är inte så kul. Förut brukade min pappa alltid berätta historier för mig eller läsa högt ur någon bok efter jobbet. Det var så roligt. Nu kommer han aldrig hem eller också är han trött och har ingen lust.

En flicka

Din mamma då?

Pojken

Hon är också borta hela dagarna.

Maria

Jaha du, det är likadant hemma hos mig. Tur att jag har syrran!

(ger sin lillasyster en kram)

Efter skolan fixar jag något åt oss att kaka och sen finns ingenting annat att göra än att komma hit.

Alla barnen nickar instämmande. De känner alla igen sig i de berättade historierna.

En flicka

Ibland är de inte ens hemma när jag kommer hem på kvällen. Jag har en egen nyckel, men det är läskigt att gå och lägga sig själv.

Alla barnen nickar igen instämmande och flera tar fram sina nycklar de har om halsen.

En pojke

Fast egentligen är det ganska skönt också, att dom aldrig har tid menar jag, för annars bråkar de bara eller skäller på mig.

En flicka

Och jag får mycket mer fickpengar nu än förut!

Maria

De ger oss ju bara alla de där pengarna för att bli av med oss. De tycker inte om oss längre. Men de tycker inte om sig själva heller. De tycker inte om nånting alls nu för tiden. Det är vad jag tror i alla fall.

Flickan med radion

Det är inte sant! Mina föräldrar tycker visst om mig! Dom kan ju inte hjälpa att de inte har tid med mig längre. Det bara är så. För att trösta mig har dom givit mig den här fina radion, och den var typ svindyr. Så de måste ju tycka om mig, måste dom inte?

Ingen svarar. Alla tittar ner i marken. Flickan börjar plötsligt gråta. Momo lägger sin arm runt hennes axlar.

Beppo
Ja, det blir kallt.

Paolo
Snart får jag kanske inte komma hit längre heller.

Momo
Varför inte?

Paolo
För att mamma och pappa har sagt att ni är dagdrivare allesammans som slösar med tiden. Och att det är på grund av såna som er, som det är så ont om tid. Och därför får jag inte gå hit längre, för de tror att jag kan bli som er.

Många andra barn nickar instämmande, de har fått höra samma sak hemma.

Gigi tittar allvarligt på var och ett av barnen.

Gigi
Tror ni också det om oss?

Alla barnen ser osäkra på varandra.

Gigi
Men varför kommer ni då hit, om ni inte får för era föräldrar?

Lång tystnad.

Gigi
Så ni tycker innerst inne att vi är dagdrivare som stjälar folks tid? Är det så?

Barnen tittar förläget ner.

En flicka
Men ni menar väl inte att mina föräldrar ljuger för mig?

En annan
Är ni inte det då?

Beppo reser sig hastigt.

Beppo
Jag har då aldrig...

Momo skyndar fram och lägger handen på hans arm. Beppo lugnar sig lite.

Beppo
(med allvarlig och intensiv röst)

Jag har aldrig i hela mitt liv stulit en enda sekund från vare sig människa eller djur. Det svär jag på!

Momo
(Med allvar i rösten)
Jag också.

Gigi
Och jag med!

Barnen sitter tysta och allvarliga.

Gigi
Låt mig tala om en sak för er. Förr kom folk alltid så gärna till Momo, för att hon skulle lyssna på dem. Det hjälpte dem att finna sig själva, om ni förstår vad jag menar. Men nuförtiden är det sällan någon gör det längre. Och förr kom människorna också gärna till mig och lyssnade på mina berättelser, eftersom det fick dem att glömma sig själva. Men nu, nu bryr de sig inte om det längre, säger dom. Och er har de inte heller tid med. Ni märker själva? Nog är det väl ändå underligt vilka saker det är som de inte har tid med längre?

Gigi
Häromdagen träffade jag en gammal bekant på stan, han heter Fusi och är frisör. Först höll jag på att inte känna igen honom alls, så förändrad hade han blivit. Sur, nervös och tråkig och han brukade vara en riktigt kul typ förr. Hade jag inte vetat bättre skulle jag ha trott att karln blivit tokig, men jag har sett samma sak hos flera gamla vänner. De jäktar runt med stirrig blick och snäser och fräser. Det är nästan som om det smittar.

Beppo
Ja, det verkar faktiskt som om det skulle röra sig om en mycket smittsam sjukdom.

Momo
Men i så fall måste vi ju försöka hjälpa våra vänner!

Scen 8
Momo söker upp sina gamla vänner.

Momo är på torget där det inte längre är trivsamt och gemytligt utan skrämigt, aggressivt och stressigt. Alla skriker på varandra och rusar fram och tillbaka. Momo ser sig förskräckt om och söker med blicken efter något. Tillslut får hon syn på Nicola som kommer skyndande över torget.

Momo
Nicola!

Nicola
(aggressivt och vresigt utan att se efter vem som tilltalat honom)
Vad?

Momo tar förskräckt ett steg tillbaka. Nicola vänder sig hastigt om men mjuknar upp när han ser Momo.

Nicola
Nej, men Momo! Är du här? Vad letar du efter?

Momo
Dig.

Nicola drar efter andan och man ser att han blir oerhört glad, stolt och rörd.

Nicola
Mig?

Momo nickar.

Nicola
Jaha, ja jag har helt enkelt inte haft tid för såna där...privata saker.

Momo
Men Nicola!

Nicola och Momo sätter sig på en sten. Nicola tar fram en flaska sprit ur innerfickan och tar sig en rejäl sup.

Nicola
Vad är det egentligen som flugit i mig? Ingenting är som förr. Där jag jobbar nu håller vi ett helt annat tempo, det går undan av bara fan! Varenda dag skjuter byggnaderna i höjden med nya våningar, den ena ovanpå den andra.

Han illustrerar med händer och armar hur det växer fram högre och högre hus, så att det skvätter ur flaskan.

Nicola
Det värsta är att husen vi bygger bara är skit. För mycket sand i blandaren och snabbt ska det gå, inte alls som förr då man kunde lägga ner omsorg och kärlek på det man byggde, men nu ska det vara färdigt på nolltid och alla hus ser likadana ut.
(tar sig en slurk ur flaskan)
Eller hus och hus förresten, man kan inte ens kalla det för hus. Människoförvaring, det är vad det är. Pengar, Momo, det handlar om pengar! Men det där angår ju egentligen inte mig. Jag får min lön och därmed basta.
(tar en klunk till)
Det här är det enda sättet att stå ut...

Momo
(lägger sin kind mot Nicolas arm)
Åh Nicola.

Nicola
Kanske...kanske borde jag komma till dig och berätta om allt. Ja, det ska jag faktiskt göra.
(reser sig och sätter korken i flaskan och stoppar ner den i fickan)

Momo
(lyser upp)
Ja! Gör det! Kom till mig!

Nicola
Jag kommer i morgon...eller kanske i övermorgon...
(blir plötsligt osäker)

Momo
Kom i kväll! Klockan sju. Jag bjuder på mat.

Nicola skruvar på sig och tittar på klockan. Momo ser på honom och lägger huvudet på sned.

Nicola
(osäkert)
Jag måste ju se om jag har tid... Nej, men jag kommer i alla fall, det lovar jag. Tummis?

Momo
Tummis!

Det tummar. Nicola går och Momo sitter fundersamt kvar. Så får hon plötsligt syn på sina gamla vänner Nino och Liliana.

Momo
Nino! Liliana!

De båda stannar upp och ser sig stressat runt och får efter en stund syn på Momo.

Liliana
Nämen se Momo! Vad roligt att se dig.

Nino
Är du hungrig?

Momo
Nej.

Nino
Nähä. Jaha. Men vad vill du då? Vi har liksom lite bråttom.

Momo
Jag ville fråga varför ni aldrig kommer och hälsar på mig längre?

Liliana
(ser en smula förvirrad ut)
Det har jag inte ens tänkt på. Har du det Nino?

Nino
Men för jösse namn! Jag har väl inte tid att gå omkring och tänka på sånt, jag har väl viktigare saker att bry mig om.

Liliana
Ja, just det ja. Du skulle bara veta vilka viktiga saker han har att bekymra sig över nu för tiden! Som till exempel hur man får gamla hederliga stamgäster att vantrivas och sluta

upp att komma hit, sånt bekymrar han sig om! Kommer du ihåg de där gamla farbröderna som alltid satt i samma hörn förr i världen, Momo?
Dom har han kört iväg. Kastat ut dem bara!

Nino

Det har jag inte alls! Jag har i hövlig ton bett dem att söka sig till ett annat ställe.

Liliana

Du vet lika väl som jag att de inte är välkomna på något annat ställe. Men här hos oss har de aldrig stört en enda människa.

Nino

Nej, det är klart! Det fanns ju aldrig någon att störa eftersom inga anständiga och betalande gäster ville gå hit när de där lodisarna satt här! Folk tar illa upp fattar du väl! Och det ynka glas rödvin som de där gubbstruttarna satt och sög på en hel kväll, gav oss då sannerligen inga feta inkomster!

Liliana

Hittills har vi i alla fall klarat oss rätt bra.

Nino

Hittills ja, men du vet mycket väl att det aldrig skulle kunna fortsätta. Hyran har gått upp till det dubbla, sedan det blev bostadsrättsförening i huset och allt annat blir också bara dyrare och dyrare. Vårt ställe ska vara någonting för det vackra folket! De som räknas och kunde spendera! Var skulle vi få pengar ifrån om vi lät vårt lilla ställe bli någon slags asyl för fattiga gamla trashankar.

Liliana

Jag ska tala om för dig att en av dem du kallar trashank, är min morbror Ettore!

Nino

Ja men Ettore får ju komma, har jag ju sagt, men han vill ju inte!

Liliana

Så klart han inte vill, när alla hans vänner är portförbudna. Ska han sitta där själv och trycka i ett hörn, menar du, medan det vackra folket sprutar champagne på varandra?

Nino

Det jag menar, min käre Liliana, är att jag också vill komma upp mig lite här i livet. Jag vill bli någonting här i världen, jag också! Räknas! Höra till! Kan du inte fatta det?

Liliana

Nej, det kan jag inte. Och jag vill inte att du ska vara någonting annat än Nino. Om det inte går, vet jag inte om jag orkar stanna hos dig. Om du ska vinna erkännande och rikedom genom hjärtlöshet, tar jag ungarna och går!
(stormar dramatiskt iväg)

Nino

Liliana!

Momo går fram till Nino, och de står båda och ser efter Liliana.

Nino

Jag... Jag tyckte egentligen riktigt bra om de där gamla trashankarna. Men vad ska man göra? Tiderna förändras ju. Men det känns kallare och mer ensamt. Man har helt enkelt inte tid. Jag gör bara som alla andra ju!

(tittar på Momo)

Fast du tycker förstås att jag borde vägra att vara som alla andra?

Momo nickar

Nino

Skönt att du kom Momo. Jag hade alldeles glömt bort dig, men nu lovar jag att vi kommer och hälsar på dig snart, jag och Liliana. Du vet, hon behöver bara lugna ner sig lite...

Momo

Ni vet att ni alltid är välkomna!

Nino

Tack, det var skönt att höra!

Momo

Kom till mig ikväll klockan sju så lagar jag mat!

Nino

Å, ja det låter trevligt!

(tittar på klockan och får plötsligt bråttom)

Nej, nu måste jag rusa, men vi ses i kväll. Det gör vi absolut...

Nino halvspringer därifrån. Momo står kvar och vinkar en stund och får sedan bråttom iväg för att göra i ordning inför kvällens bjudning.

Scen 9

Oönskade presenter och en sanning som är otäck.

En klocka hörs slå sju. Momo räknar slagen på fingrarna och ser sig sedan förväntansfullt om. När inga gäster syns till fixar hon till det sista. Flyttar runt tallrikar och stolar lite grann, som om hon verkligen vill att allt ska vara perfekt. Ingen syns till och Momo ser mer och mer bekymrad ut. Tillslut sjunker hon uppgiven ihop på en gammal sockerlåda. Plötsligt hörs ljud av steg. Momo flyger upp, men det är ingen som hon känner. Istället kommer en flickdocka gående med stela steg. Dockan sätter sig ner och blir stilla. Momo närmar sig försiktigt den stela men mycket tjusiga dockan och petar på den.

Dockan

God dag. Jag är Bibigirl, den perfekta dockan.

Momo

God dag, själv heter jag Momo.

Dockan

Jag är din docka. Alla är avundsjuka på dig på grund av mig.

Momo
Nej, du är inte min. Det är nog bara någon som har glömd dig här.
(tittar sig omkring)

Dockan
Jag vill ha saker.

Momo
Jasså du? Ja, jag vet faktiskt inte om jag har något som kan falla dig i smaken. Men vänta lite så visar jag dig mina saker, så får du själv säga om det är något du vill ha.

Momo rotar fram en gammal sliten kakburk som hon skakar lite på.

Momo
Här, här har jag alla mina finaste saker.

Momo sätter sig ner med lådan i famnen, öppnar den och tar upp en vacker fjäder som hon håller upp framför dockan.

Momo
Titta här vilken fin!

Momo tar upp en blå glasbit.

Momo
Och titta här då! Titta så vackert ljuset skiner genom det blå, det ser ut som vatten.

Momo tar upp en snäcka som hon håller mot örat.

Momo
Och i den här kan man höra havet. Lyssna!

Hon håller upp snäckan mot dockans öra.

Dockan
Det är inte havet.

Momo
Nej, men man kan låtsas. Hör du inte hur det susar?

Dockan
God dag, jag är Bibigirl, den perfekta dockan..

Momo
Ja, du sa det, men vi skulle ju se om det var någonting du ville ha här Bibigirl. Den här släta vita stenen. Tycker du om den?

Dockan
Jag är din docka. Alla är avundsjuka på dig på grund av mig.

Momo

Det har du också redan sagt. Men om du inte vill ha någon av mina saker så kan vi väl leka lite istället?

Dockan

Jag vill ha fler saker.

Momo

Jag har inte fler saker än de här.

Momo reser sig och ställer undan sin kakburk igen.

Momo

Vi leker att du kommer och hälsar på mig då.

Dockan

God dag, jag är Bibigirl, den perfekta dockan.

Momo

Vad roligt att ni kommer och hälsar på mig! Och varifrån är frun om jag får vara så fri och fråga?

Dockan

Jag är din docka. Alla är avundsjuka på dig på grund av mig.

Momo

Men snälla du. Det går ju inte att leka någonting om du bara tänker säga samma sak hela tiden!

Dockan

Jag vill ha fler saker.

Momo

Okej, men vi kan leka affär då. Du får vara kund.
Vad får det lov att vara?

Dockan

Jag vill ha fler saker.

Momo

Ja, vad vill du ha då?

Dockan

God dag, jag är Bibigirl, den perfekta dockan.

Momo

Näe, det här går ju inte!

De blir sittande båda två och stirrar på varandra. Plötsligt får Momo syn på en grå herre som står en bit bort och iakttar henne. Herren går fram till Momo.

Den grå
En så fin docka du har! Den måste ha varit hemskt dyr?

Momo
Det vet jag inte för jag hittade den bara.

Den grå
Men vad säger du flicka lilla? Då måste du vara en riktig lyckans gullflicka.
Momo huttrar till och drar kavajen tätare omkring sig. Har det inte plötsligt blivit mycket kallare?

Den grå
Fast det verkar ju förstås inte som om du gillar den speciellt mycket.
Momo skakar försiktigt på huvuset och ryser till. Plötsligt känns det lite farligt.

Den grå
Jag har studerat dig ett tag och det förefaller mig som om du inte riktigt vet *hur* man leker med en så sagolikt fin docka. Ska jag visa dig hur man gör?

Momo nickar.

Momo
Ja tack.

Dockan
Jag vill ha fler saker.

Den grå
Där ser du! Hon talar ju faktiskt om det själv för dig. Och det fattar du väl att med en så fin docka kan man inte leka som med vanliga dockor. Om man inte vill ha tråkigt tillsammans med henne, måste man ge henne olika saker som hon vill ha. Titta nu får du se!

Den grå
Först och främst måste hon såklart ha fler kläder! Här har vi till exempel en aftonklänning, och en minkepals och en liten handväska. Och här har vi en morgonrock av siden. Och här kommer hennes tennisdress med matchande racket. Och en skidträkt och en badträkt. En ridträkt, en klänning till och ett nattlinne. En TV-apparat, en kamera och en telefon. Parfymflaskor i glas, nagllack, en hårtork och en hushållsassistent. En liten dammsugare, halsband och två par pumps.
Så där ja. Nu har du så att du kan leka med henne ett tag till. Och om du tycker att det blir tråkigt och enformigt efter några dagar kan du leka med Bibigirls små plastkamrater Cicigirl, Fifigirl och Kikigirl.

Tre dockor till kommer stelt gående.

Den grå
Vad tycks?

Momo ser mer och mer förskräckt ut.

Den grå
Och blir det också tråkigt, så har vi ju pojkvänsdockor här också. Här har vi Bubiboy och Rubiboy.

Två pojkdockor kommer gående. De har bakåtslickat hår och tennis-outfit på sig. Alla dockorna ställer sig i en halvcirkel runt Momo i stela Barbie-poser.

Alla dockorna babblar i munnen på varandra och de säger exakt samma sak som Bibigirl sa tidigare, fast med andra namn förstås.

Dockorna
Jag vill ha saker. Jag vill ha saker. Jag vill ha saker.

Den grå
Ja, där hör du! Och titta vad jag råkar ha här, fler saker.

Den grå tar upp det ena tillbehöret efter det andra och en ryslig fart, medan Momo ser helt rådvill ut.

Den grå
Så där ja. Nu har du väl i alla fall fattat hur man leker med en sån här docka?

Momo
Jo.

Momo darrar till av köld. Plötsligt kommer en hel armada av dockor och andra leksaker stelt mot Momo från alla håll.

Den grå
Och nu skulle du gärna vilja behålla alla de här fina sakerna, misstänker jag? Och det ska du också få göra, eftersom jag SKÅNKER dig alltsammans. Du får alltihop och du kan få mer saker också när du tröttnar på de här. Vad säger du om det va? Är vi inte snälla?

Momo tittar stumt på honom.

Den grå
Ja, och när du har så fina saker att leka med, så behöver du ju inte dina vänner längre. För nu har du ju fullt upp att förströ dig hela dagarna, och sen få fler och fler saker som sysselsätter dig. För visst vill du väl ha alla de här fina sakerna? Visst vill du ha Bibigirl som din lika gärna som du vill leva?

Dockorna
God dag. Vi är dina dockor. Vi vill ha mer saker. Vi vill ha mer saker. Vi vill ha mer saker.

Momo tittar sig runt på alla saker och alla dockor som trängs omkring henne och ser sen allvarligt på den grå och skakar på huvudet.

Momo
Nä.

Den grå

Vad nu då? Vad nu då? Nähä, jaha. Så du är fortfarande inte riktigt nöjd? Ni unga av idag ställer då verkligen krav! Vad menar du då egentligen att det skulle vara för fel på den här fina dockan då?

Momo ser osäker ut och funderar en stund.

Momo

Jag tror... Jag tror att det är för att man inte kan tycka om den på riktigt.
Den grå tittar skeptiskt på Momo och sedan på dockorna och alla kläder.

Den grå

Det är ju inte det saken gäller.

Momo

Men mina vänner, dom tycker jag om på riktigt.

Den grå grimascherar plötsligt och ser ut som om han fått tandvärk och så plötsligt ser han mycket allvarligt på Momo.

Den grå

Jag börjar misstänka att vi två måste tala allvar med varandra, så att du förstår vad saken gäller.

Den grå tar upp en liten anteckningsbok ur siffran som han bläddrar i.

Den grå

Du heter alltså Momo.

Momo nickar. Den grå mannen slår ihop sin lilla bok och sätter sig ner bredvid Momo. De sitter tysta en stund.

Den grå

Lyssna nu noga på mig, Momo.

Momo ler lite i smyg. Det är ju precis vad hon gjort hela tiden.

Den grå

Det enda som betyder något här i livet är att man åstadkommer något, att man lyckas bli något och skaffa sig något. Och den som lyckas bra med det blir lite finare än andra och kan skaffa sig mer än andra och får allt det där andra liksom på köpet – vänskap, kärlek, ära och berömmelse

Den grå släpper ifrån sig ett moln av rök och Momo kryper ihop så gott hon kan i sin stora kavaj.

Den grå

Vad har egentligen dina vänner för nytta av att du finns? Hjälper din vänskap dem att ta sig fram här i livet, tjäna mer pengar eller över huvudtaget göra någonting av sina liv? Definitivt inte, är svaret på den frågan! Hjälper du dem att spara tid? Tvärtom. Du hindrar dem från att lägga manken till och bryter ner deras framåtanda och strävan

efter att få det bättre. I själva verket skadar du ju dina vänner bara genom att finnas till.
Du är deras värsta fiende! Och det kallar du att tycka om sina vänner!

Den grå skrattar föraktfullt, men Momo ser mindre ut än någonsin tidigare och om det inte vore så kallt skulle hon ha gråtit.

Den grå vänder sig hastigt om mot Momo igen, plötsligt allvarlig.

Den grå

Alltså måste vi helt enkelt skydda dina vänner från dig och ditt dåliga inflytande. Och om du verkligen tycker om dem, måste du hjälpa oss med den saken. VI vill ju bara att de ska lyckas här i livet. Det är VI som är deras verkliga vänner!

Momo
Vilka är vi?

Den grå

Vi från Tidsparkassan. Självt är jag agent BLW/553/c. Vi har ju bara allas bästa för ögonen och föreslår en uppgörelse i godo. Och bara så att du vet, Tidsparkassan låter inte leka med sig.

Momo som plötsligt minns allt det som Beppo sagt om den smittsamma sjukdomen som tycktes smitta alla i staden och ser återigen på den grå. Med en ansträngning tar hon ett litet steg närmre den grå och sträcker ut en hand mot honom.

Den grå
Försök inte! Oss kan du aldrig komma åt!

Momo
(viskande)
Finns det verkligen ingen alls som tycker om dig?

Momo lägger sin hand mot en av de gråas kind och han ser plötsligt vettskrämd ut. De övriga grå backar långsamt bort från Momo.

Den grå
Vad gör du? Sluta! Nej! Du får inte fråga mig det!
Du är så underlig? Om det fanns fler av ditt slag kunde vi lika gärna slå ihop hela Tidsparkassan och upplösa oss i intet...för vad skulle vi leva av?

De grå ser alla väldigt oroliga ut och tittar osäker på varandra och plötsligt är det liksom som om luften går ur dem och de kryper ihop som rädda små kattungar och springer därifrån.

Den grå
(plötsligt med en helt annan och sårbar röst)

Vi måste hålla oss osynliga och okända. Ingen får någonsin veta att vi finns och vad vi sysslar med. Det är bara så länge ingen känner till vår existens som vi kan fortsätta vårt arbete med att åderlåta människorna på deras egen livstid. All den tid de sparar går direkt till oss... Vi sliter till oss den och lagrar den för vår egen räkning... Vi måste ha den...vi hungrar efter den, minuter, sekunder, timmar.... Åh ni vet ju inte alls vad tiden är, er tid, men vi, vi vet...och vi suger i oss av den. (tar ett djupt bloss på sin cigarr)

Vi måste ha mer, hela tiden mer...för också vi blir fler och fler. Vi vill ha mer och mer...

Plötsligt tystnar den grå och stirrar på Momo med uppspärade ögon.

Den grå

Vad... Vad har du gjort med mig? *(han slår sig för munnen)*

Det bara kom... Jag känner mig sjuk. Du har gjort mig sjuk!

(i en bedjande ton) Men det var bara dumheter alltihop! Det bara rann ur mig. Momo, du måste glömma alltihop! *(Den grå tar tag i Momos axlar och skakar henne)*

Hör du det! Glöm allt jag sagt och glöm allt om oss, precis som alla andra glömmer oss så snart vi är borta! Du måste! Måste!

Momo får inte fram ett ljud.

Då tar de grå alla dockorna och alla de dockkläder och saker som ligger utströdda och flyr ut ur ruinen och lämnar Momo ensam kvar.

Efter en stund reser sig Momo upp och skyndar iväg.

Någonting händer här som jag inte vet vad än.

Scen 10

Motstånd

Momo, Gigi och Beppo kommer in i ruinen. Momo berättar precis om vad hon varit med om med de grå. Gigi och Beppo lyssnar uppmärksamt.

Momo

(härmar den grå med viskande väsande röst)

Han höll mig så här i armarna, hårt, hårt och skakade mig och så sa han "Du måste glömma allt jag sa, allt om oss, precis som alla andra glömmer oss så snart vi är borta".

Han var rädd för mig, men jag var också rädd för honom!

Beppo ser bekymrad ut men Gigi ser ut att plötsligt ha fått en storartad plan.

Gigi

Nu är det stora ögonblicket inne, Momo! Nu när vi vet det här kan vi rädda alla våra vänner och alla andra i hela stan! Vi tre! Jag, Beppo och du, Momo!

Gigi studsar runt och låtsas stå inför en enorm folkmassa som jublar emot honom och han bugar djupt.

Momo

Ja, jo visst. Men hur ska vi göra då?

Gigi kommer alldeles av sig i sina bugningar och vänder sig förvånat mot Momo.

Gigi

Vaddå göra?

Momo

Jo, hur har du tänkt att vi ska göra för att besegra de grå?

Gigi ser plötsligt lite mindre säker ut.

Gigi

Hmm. Ja det kan jag ju inte säga säkert så här på stubinen. Vi måste ju komma på någon grym plan först. Men nu när vi vet att de finns och vad de pysslar med, så måste vi ju faktiskt ta upp kampen mot dem.

Momo

Men jag tror att de är farliga, de är inte några vanliga människor. Det är liksom kallt omkring dem och deras ögon är precis som döda.

Gigi

Äsch ingen fara, de där som var hos dig var ju hur skraja som helst! Det är dom som är rädda för OSS!

Momo

Tror du verkligen det?

Gigi

Såklart!

(allvarligt)

Den där snubben snackade ju om Tidsparkassan, och det måste ju ligga någonstans, i något slags hus eller så. När vi har hittat det, så går vi bara rätt in, med varsin pistol i handen. Så här!

(Gigi kryper ihop som en annan James Bond med en osynlig pistol i handen. Han rullar runt på marken, kommer upp igen, siktar och ser allmänt tuff ut.)

"Ge hit den stulna tiden!" säger jag. "Annars ska vi..."

(Gigi skjuter med sin fiktiva pistol som en galning)

Beppo håller för öronen och ser olycklig ut. Momo ser mest arg ut.

Momo

Men vi har ju inga pistoler!

Gigi

(som om ingenting har hänt)

Då får vi klara det utan pistoler då!

(Börjar göra kampsportsmoves istället)

Momo

Fast det skulle kanske ändå vara bra om vi var några fler, än bara vi tre. Dessutom skulle det nog gå fortare att hitta till den där Tidsparkassan om vi var fler som letade.

Gigi

Bra tänkt! Vi mobiliserar så klart alla våra vänner! Kom igen nu, Beppo!

Beppo

Men om Momo berättar om det här för alla... Jag tror att det kan vara farligt...

Gigi

Äh, spänn av nu!

(Han boxar till Beppo lite lätt på armen så att Beppo nästan tappar balansen)

Vi samlar ihop alla som vi känner och så berättar vi alltihop om tidstjuvarna och om vad som håller på att hända! Vi samlas här i morgon klockan tre och demonstrerar!

Gigi tjoar och rusar iväg för att samla alla han känner. Momo och Beppo står kvar och ser efter honom.

Beppo
Momo, jag tror...

Momo
Schhh...

Momo lägger handen på Beppos kind och han tystnar. De går båda ut för att berätta för alla de möter om demonstrationen.

En grå rök glider in över scenen och de grå passerar förbi på spaning efter nya offer.

Scen 11

Ett demonstrationståg till ingen nytta och Momo finner en ny och mycket långsam vän.

Momo, Gigi, Beppo och en massa barn kommer skränande och ropande med plakat och fanor i händerna.

Någon
(i megafon)
Vad ska vi göra?

Alla
Stoppa stölden!

Någon
(i megafon)
Vad ska vi göra?

Alla
Stoppa stölden!

Någon
När?

Alla
Nu!

Någon
När?

Alla
Nu?

Någon
När, när, när?

Alla
NU, NU, NU!

Sång: Kom hit hör oss.

Det konstiga är att hur högt de än skränar och hojtar, så är det ingen som tar notis om dem. De vuxna som syns till skyndar bara snabbt förbi och blänger mest på barnen som om de var i vägen eller bara störde i allmänhet.

Tillslut tystnar ropen och en efter en ger sig molloket iväg med plakaten släpandes efter sig.

Någon
Varför lyssnade de inte?

En flicka
(På väg bort)
Det var som om vi inte fanns.

En annan flicka
De stannade inte ens!

En pojke
Man kan inte lita på de vuxna längre.

De går och kvar blir bara Momo, Gigi och Beppo.

Gigi spelar en sorglig melodi på sitt munspel, men slutar tvärt och kommer upp på fötter.

Gigi
Ja visst ja, jag måste också iväg. Har ett nytt jobb på gång. Ska leka nattvakt.
(gör en fånig honör mot de båda andra)

Momo ser ledsen ut.

Gigi
Var inte ledsen Momo! I morgon hittar vi på någonting nytt. En ny historia!

Momo
(tittar allvarligt på Gigi)
Det var ingen historia.

Gigi
Ja, ja. Vi pratar vidare om det där i morgon. Nu måste jag dra.

Han bugar och springer sedan iväg. Beppo reser sig upp.

Momo
Ska du också gå?

Beppo
Ja, jag måste. Specialtjänstgöring.

Momo
Men varför? Det är ju söndag.

Beppo
Alla är inkallade. För att vi ska hinna med, sa dom.

Momo
Jag hade så gärna velat att du stannade just i dag.

Beppo
Jag med, men jag måste... Vi ses i morgon.

Beppo går och vinkar länge till Momo innan han tar sin cykel och cyklar iväg. Momo blir återigen ensam kvar och en kall vind får henne att dra kavajen tätare omkring sig. Plötsligt är hon inte ensam längre. En gammal och mycket krokig sköldpadda som säkert är tusen år, minst, kommer släpande på sin lilla kärra och ser vänligt på Momo.

Momo
Vem är du?

Sköldpaddan stannar framför Momo och petar lite på henne.

Momo
Var kom du ifrån? Vad vill du mig?

Sköldpaddan plirar pillemariskt mot Momo, men säger först ingenting. Momo tittar förundrad på sköldpaddans alla saker. Plötsligt börjar sköldpaddan att gå därifrån igen och helt bort vänd från Momo säger hon:

Sköldpaddan
Kom.

Momo
Menar du mig?

Men sköldpaddan är redan långsamt på väg bort. Momo får plötsligt en insikt och drar efter andan.

Momo
Hon menar faktiskt mig.

Sköldpaddan tittar på Momo över axeln.

Momo
Gå du bara, jag kommer.

De går.

Scen 12

Ett mycket otrevligt möte där Beppo blir ofrivilligt vittne.

Ett stort gäng arbetare kommer in på scenen och börjar sopa och rumstera. De är mycket effektiva. Beppo är en av dem, även om han rör sig en liten smula långsammare än de andra.

En förman

Kom igen nu allihop! Snabbare, snabbare! Annars blir vi aldrig färdiga.

Arbetarsång och koreografi?

En annan förman

Okej, det var allt för idag. Det är midnatt. Nu går vi hem!

En man

Adjöss gubbar!

Alla börjar packa ihop och ger sig av. Beppo har sjunkit ihop på en gammal låda, torkar sig i pannan med en stor näsduk och ser helt färdig ut.

En annan man

Beppo! Ska du inte med? Vi åker nu.

Beppo

Jag kommer efter om en stund. Måste bara vila lite först.

Mannen

Ja, det är bra. Men somna inte här bara!

Mannen skrattar lite och beger sig iväg och Beppo blir ensam kvar. Knappt har den sista arbetaren försvunnit, förrän det hörs ett otäckt ljud, en skärande men mycket svag ton. Rök väller fram från överallt och ljuset flämtar till. Beppo ser vettskrämd ut och gömmer sig snabbt bakom lite skrot. Plötsligt marscherar de Gråa in, de är hur många som helst. De ställer upp sig i ett cirkelformat mönster. Sist kommer en grå man in, som verkar lite viktigare än de andra, eftersom alla de andra grå tystnar och bockar djupt vid hans entré. Den viktige grå, ställer sig som i en talarstol och blickar ut på sina gelikar.

Den grå

Agent BLW/553/c, träd fram inför den höga domstolen!

Alla de grå tittar oroligt på varandra och sedan ser de alla på den olycklige BLW/553/c, som ser ut att vilja försvinna ner genom marken. De andra puttast fram den olycklige agenten till mitten.

Den grå

Är ni agent BLW/553/c?

Agenten

Ja.

Den grå

Hur länge har ni arbetat för Tidsparkassan?

Agenten
Sedan min tillkomst.

Den grå
Tack, det är ju självklart. Och låt oss slippa alla sådana onödiga anmärkningar! När tillkom ni?

Agenten
För elva år, tre månader, sex dygn, åtta timmar, trettiofyra minuter och, i detta ögonblick exakt, arton minuter.

Den grå
Är ni medveten om att det i den här staden finns ett icke oväsentligt antal barn, som nyligen dragit omkring på gatorna med plakat och banderoller och som rentav planerade att avslöja oss för hela staden?

Agenten
Jag känner till den saken, herr domare.

Den grå
Hur förklarar ni att de här barnen kan ha fått vetskap om oss och vår verksamhet?

Agenten
Det... eh... det kan jag inte, jag har ingen....

Den grå
(avbryter)
Svarande! Är ni medveten om var ni befinner er?

Agenten
(stammande)
Ja.

Den grå
Varför ljuger ni då?

Agenten
(ler lite urskuldande och rycker på axlarna)
Det...det hör väl till yrket...antar jag...

Den grå
Förnekar du att du berättat sanningen om oss för ett barn?

Agenten
Nej, men det bara hände, och jag hade Tidsparkassans bästa för ögonen.

Den grå
Ja, ja, ja. Vad du hade för ögonen intresserar oss inte, men vi är bara intresserade av RESULTATET.

Den grå

Du har förrått oss! Du har avslöjat våra mörkaste hemligheter för ett barn. Barnen är vår naturliga fiende. Hade vi inte dem att tas med, skulle hela mänskligheten för länge sedan ha varit i vårt våld. Att få barn att spara tid är så oerhört mycket svårare än att övertala vuxna till samma sak, det vet vi alla.

Alla de grå nickar och håller med.

Den grå

Det är ju därför vi alltid sparar dem till sist, eller hur?

Agenten

Ja, jo.

Den grå

Men ändå har du nu avslöjat allt om oss för ett BARN! Hur förklarar du det?

Agenten

Men jag kunde inte låta bli. Jag blev förhäxad. Det där äckliga barnet gjorde mig sjuk!
Hon såg på mig och jag blev helt försvagad.

Den grå

Era försök att urskulda er intresserar oss inte. Det finns inga förmildrande omständigheter för ditt brott. Men det här barnet intresserar rätten. Vad heter det?

Agenten

Momo

Beppo hoppar till där han gömmer sig, och råkar välta en hink. Alla de grå tittar var oväsendet kommer ifrån, men då de inte ser något, fortsätter de med sin kusliga rättegång.

Den grå

Mo...mo... Adress?

Agenten

I den gamla amfiteaterruinen.

Den grå

Bra. Då kan jag försäkra svaranden att barnet i fråga inte kommer att störa vår verksamhet mer eftersom vi kommer att sätt in alla våra resurser på att oskadliggöra flickan. Det kanske kan trösta dig nu när du får din dom.

Agenten

Och hur lyder den?

Den grå vänder sig till sina gelikar och ser frågande på dem.

En annan grå

Skyldig!

En tredje grå

Skyldig!

Alla de grå börjar skandera. SKYLDIG! SKYLDIG! SKYLDIG! Den grå höjer händerna och ropen tystnar.

Den grå
Vi finner dig alltså skyldig till förräderi, agent BLW/5 53/c, och straffet blir att ni omedelbart berövas all er återstående tid.

Agenten
Nej! Nåd! Nåd!

Agenten ser skräckslagen ut. Fyra andra grå går bestämt fram emot agenten och tar ifrån honom hans cigarr. Agenten försöker kämpa emot men det är lönlöst. Utan cigarren faller han ihop på marken och ligger tillslut livlös. De grå släpar bort kroppen.

Den grå
Lystring kollegor! Ni vet vad som måste göras. Vi beger oss omedelbart till amfiteaterruinen och tar itu med den där ungen!

Alla de grå marscherar ut och när den sista har försvunnit kryper Beppo fram från sitt gömställe.

Beppo
Jag måste hinna dit före dom! Momo! Momo är i fara!
Beppo rusar ut åt andra hållet från det där de grå försvann.

Scen 13

Den som söker ska inte alltid finna.

De grå kommer inrusande med ficklampor i händerna. De letar överallt efter Momo och river och sliter i alla saker. Tillslut tar en av de grå till orda.

En grå
Fågeln är utflugen.

En liten grå
Fågeln? Jag trodde att vi letade efter den där flickan som gjorde vår gamle kollega sjuk?

En annan
Men det är bara så man säger.

Den grå ger de båda en mördande blick.

En grå
Hör upp! Hon är inte här. Vi får meddela centralen så att de kan ge order om en massinsats.

En annan grå
Skicka ut en efterlysning!

En tredje grå
(talar in i ngn slags radiosändare)
Viktigt meddelande! Vi söker en flicka som senast sågs i den gamla amfiteatern, sektion R6-2. Brunt hår. Bruna ögon. Ca 1,60 lång och klädd i en gammal herrkavaj och annan lump. Viktigt meddelande! Betraktas som farlig.

En grå
Sökandet fortsätter ute på gatorna. Ni vet vad som måste göras.

*Alla de grå försvinner ut åt olika håll för att söka vidare.
Beppo stormar in i amfiteatern.*

Beppo
Momo! Momo?

Han får syn på oredan och sjunker ihop.

Beppo
Åh Momo. Vad har de gjort med dig? Vad ska jag ta mig till? Jag måste berätta för Gigi. Måste berätta för Gigi! GIGI!

Beppo springer iväg.

Scen 14 Jakten på en liten flicka

I staden. En massa människor jäktar runt och är stressade. Gråa typer stannar folk och lyser dem i ansiktet med sina ficklampor och släpper sedan iväg dem igen. Människorna fortsätter precis som om inget har hänt. Kan det vara så att de grå kan få dem att glömma? Mitt i denna febrila aktivitet kommer Momo och Kassiopeja vandrande mycket långsamt, Kassiopeja först med sin lilla kärra, och Momo bakom. Då och då stannar de till som om de väntar in någonting, och sen tar de fart igen.

Momo
Vart är vi egentligen på väg?

Kassiopeja
Du behöver inte vara rädd.

Momo
Såklart jag inte är!

Kassiopeja
Kom nu. Följ mig.
De går vidare och försvinner ut.
Alla runtomkring stressar vidare och plötsligt kommer Beppo och Gigi in. Beppo rycker och sliter uppört i Gigis kläder, Gigi ser irriterad ut.

Beppo
Hon är borta. Du måste tro mig! Dom har kidnappat henne, eller kanske ännu värre!

Släpper Gigi och sjunker ihop med händerna för ansiktet.

Gigi
Beppo...

Beppo rusar upp igen.

Beppo
De grå, de finns verkligen, jag såg det själv! Vi måste göra något! Vi måste rädda henne!
Jag visste att det skulle sluta illa! Dom har hittat henne och kommer att göra henne illa!

Gigi skrattar

Beppo
Vad skrattar du åt? Tror du mig inte?

Gigi
Lugna ner dig lite, va! Chilla! Du är ju helt galen.

Beppo
Jag må vara galen och konstig ibland, men det här, det är sant! Varför tror du mig inte?

Gigi
BEPPO!

Båda tystnar och ser på varandra.

Gigi
Det kan ju faktiskt vara så att hon bara är ute och går. Det gör hon ju hela tiden.

Beppo
Men alla sakerna? Huller om buller låg de och jag såg deras ficklampor när de letade. Jag
går till polisen! (börjar gå)

Gigi stoppar honom.

Gigi
Det kan du ju inte göra! Polisen skulle bara skicka tillbaka henne till barnhemmet! Hon
skulle få skaka galler, fattar du väl?
(med vänligare röst)
Nej lyssna på mig nu. I morgon eller i övermorgon kommer allt att vara bra igen. Gå hem
och sov nu, din tokgubbe.

Beppo
Tror du det? Tror du verkligen det?

Gigi
Ja, såklart. Annars skulle jag inte ha sagt det! God natt på dig.

*Beppo lommar iväg. Gigi ser länge efter honom och trots sina tidigare ord ser han mycket,
mycket oroad ut. Tillslut går han.*

Några grå in. De talar i sin kommunikationsradio.

En grå
Alla sektioner avsökta. Flickan finns inte någonstans.

Röst ur kommunikationsradion
Fortsätt leta. Kontrollera samtliga övervakningskameror. Vi måste hitta henne till varje pris! Ni vet själva vad som står på spel.

En grå
Uppfattat.

De skyndar ut.

Scen 15

En fridfull flykt.

Momo och Kassiopeja kommer långsamt gående. Plötsligt blir allting ljust och alla störande ljud försvinner som i ett vakuum. Men någonstans långt borta hörs spröda klirr som av is, men det är inte ett kallt ljud utan varmt...

Momo
Var är vi?

Kassiopeja
På Aldriggränd.

Momo
Aldriggränd?

Kassiopeja
(himlar med ögonen som om Momo var lite dum)
Ja, Aldriggränd.

Plötsligt är det som om Momo inte kan röra sig frammåt längre. Hon kämpar och sliter som i en kraftig motvind.

Momo
Vänta på mig. Jag kan inte ta mig fram! Du måste hjälpa mig!

Kassiopeja
Gå baklänges!

Momo
Va?

Kassiopeja
(upprepar väldigt tydligt)
Ja, g å b a k l ä n g e s !

Momo ser förundrad på sköldpaddan som vänt henne ryggen igen och är på väg framåt, men gör som hon säger och plötsligt fungerar det hur bra som helst att komma "framåt", fast baklänges då förstås...

Momo
Det funkar!

Sköldpaddan himlar med ögonen igen. Vad är det för ett pucko hon fått order om att hämta? De försvinner ut.

Scen 16

När onda varelser gör det bästa möjliga av något ont...

I en stor sal rör sig gråa gestalter oroligt omkring. Det viskas och tisslas och en allmän oro verkar härskas. Plötsligt kommer ett litet följe in, som uppenbarligen är lite "viktigare" än alla andra in. Alla tystnar.

En grå
Sammanträde!

Alla de grå slår dig ner omkring ett stort bord.

Den grå
Mina damer och herrar. Situationen är mycket allvarlig och jag ser mig tyvärr nödsakad att informera er om högst beklagliga fakta. Jakten på flicka Momo har kostat oss en betydlig tidsförlust.

En annan grå
Närmare bestämt en sammanlagd tidsförlust på sjuhundratrettioåttamiljonertvåhundrafemtio tusen etthundra fjorton sekunder.

Den grå
Detta, är mer än ett helt människoliv!

Alla de grå viskar upprört.

En grå
Våra tidslager är inte outtömliga! Om jakten hade lyckats, skulle saken kanske ha varit acceptabel, men nu rör det sig alltså om förspild tid till ingen nytta! Detta får aldrig upprepas!

Den grå
Allt talar för att barnet i fråga, har fått hjälp att undkomma oss, och ni vet alla vilka jag tänker på. Det finns skäl att misstänka att en viss herr och fru Hora, varit inblandade!

Alla de grå börjar upprört väsa och kackla i munnen på varandra.

En grå
Ordning mitt herrskap, ordning! Rädslan är en dålig rådgivare!

En annan grå
Ja vi måste hålla huvudet kallt, det är det viktigaste av allt.

Den grå
Barnet känner alltså till vägen till "de så kallade", som vi så länge letat efter utan framgång, och skulle alltså kunna leda oss dit.
Och **DÅ** (*skriker och alla de andra hoppar högt*) mina damer och herrar har vi nått vårt mål.

En grå
Men om hon vägrar?

En annan
Ja, hon verkar omutbar.

En tredje
Och dessvärre helt försvunnen också.

Den grå
Ja. Och "de så kallade" kommer säkert att skicka tillbaka henne utrustad med ett för oss, dödligt vapen. Men detta barn har en svag punkt, nämligen sina vänner, som hon påstår sig Å L S K A.

Alla de grå får kväljningar vid ordet älska.

Den grå
Vi kan alltså komma åt henne genom hennes vänner. Det rör sig framförallt om en viss Beppo gatsopare och en Gigi Guiden, och här har jag en längre lista över alla de barn som regelbundet besöker henne.

Alla de grå klappar i händerna.

Den grå
Om stackars lilla Momo blir helt ensam, kan jag lova er att hon kommer att visa oss vägen till "de så kallade", om vi i gengäld ger henne sina vänner tillbaka!

Alla de grå reser sig och ger Den grå stående ovationer. De blir ivriga och försvinner.

Scen 17

Momo kommer till platsen som tiden kommer ifrån

Plötsligt hörs en massa tickanden och tackanden som från tusentals klockor. Och vips så växer det fram en riktig "urskog". Momo ser sig storögt omkring. Hon kan nu åter röra sig normalt. Sköldpaddan sätter sig ner på en liten portabel pall och ignorerar Momo totalt. Så står de plötsligt där precis bakom ryggen på Momo, herr och fru Hora, eller rättare sagt herr Minutus och fru Secunda Hora. De ser ut att ha varit med ett tag...

Secundus
Jaha, där har vi alltså dig.

Minutus
Vi har väntat dig.

Momo
Hit?

Sköldpaddan himlar återigen med ögonen.

Secunda
Kassiopeja!

Sköldpaddan, som Momo nu förstår heter Kassiopeja, rycker urskuldande på axlarna och korkar upp en ganska skabbig termoskanna och tar sig en slurk.

Minutus
Det var jag som skickade Kassiopeja för att hämta dig.

Secunda
(ser förnärmat på sin make)
Vi!

Minustus
Ja, det var VI som skickade Kassiopeja för att hämta dig.

Fru Hora nickar belåtet.

Secunda
Välkommen hit till Ingenstanshuset! Gick resan bra?

Momo ska precis till att svara, när fru Hora fortsätter utan att ta notis om henne.

Secunda
Så trevligt! Ja, jag sa till min lilla gubbe, "Minutus", sa jag, "tror du inte att det lilla livet behöver lite fika när hon kommer fram?"

Herr Hora ska precis till att svara, när fru Hora fortsätter utan att ta notis om honom.

Secunda
"Jo, ja, jo visst", sa han, så där lite förvirrat som han alltid säger allting, "Nog kan vi bjuda henne på lite fika". Ja, så då har vi fixat fram lite.

Hon klappar i händerna och en kvick och rask liten assistent skyndar fram med en bricka.

Secunda
Ja, du ser allt riktigt utsvulten ut! Ta för dig nu bara lilla tös! Varsågod!

Minutus
Har den äran!

Secunda ger honom en förödande blick och ler sen ett bedårande leende mot Momo som genast kastat sig över fikabrickan. Secunda tar fram ett vackert fickur.

Secunda
Du kom precis i tid också, på sekunden!

Momo tittar storögt på den vackra klockan och Secunda lägger den varsamt i Momos händer.

Secunda
Det där. Förstår du, är ett stjärnstundsur. Det visar bara sällsynta stjärnstunder, och just nu har en sådan precis börjat.

Momo
(med munnen fortfarande full av fika)
Vad är en stjärnstund för något?

Secunda tar tillbaka uret och stoppar det i fickan.

Secunda
En stjärnstund dyker upp då och då, vid alldeles speciella ögonblick. Och om allt går rätt under dessa stunder, så kan stora saker hända i världen.

Minutus
Mirakel!

Momo
Behöver man en sån klocka för att kunna se när stjärnstunderna dyker upp?

Minutus
Det hänger egentligen inte på klockan i sig.

Secunda
Man måste kunna avläsa det, förstår du, känna när det är dags helt enkelt. Ja, som nu till exempel. Smakade det bra?

Momo nickar

Secunda
Bra. Man vet aldrig hur länge det dröjer till nästa gång...

Momo
Varför är jag här?

Minutus
För att rädda dig undan de grå.

Herr och fru Hora ryser till och Kassiopeja tittar upp från sin termos.

Secunda
De söker dig överallt, men här är du i säkerhet.

Momo
Vill de göra mig illa?

Minutus
Ja, det måste man nog tyvärr säga.

Momo
Men varför?

Secunda
De är rädda för dig. Du fick en av dem att förråda sig och nu har de panik eftersom deras hemlighet är avslöjad.

Momo
Men varför tog de mig inte på vägen hit? Så långsamt som vi gick.

Kassiopeja reser sig förnärligt upp och tittar trotsigt på Momo. Secunda ler roat.

Secunda
Vad säger du Kassiopeja, skulle de ha kunnat ta er?

Kassiopeja
NEVER! ALDRIG! NO WAY!

Minutus
Du förstår, Kassiopeja kan se in i framtiden! Inte så länge, men en halvtimme ungefär.

Kassiopeja
Exakt!

Minutus
Förlåt mig! En halvtimme EXAKT. Det var därför som ni hela tiden lyckades undvika de grå.

Momo
Wow!

Kassiopeja ser både stolt och förlägen ut på samma gång.

Kassiopeja
Äsch, det var inget.

Secunda
Men för att återvända till dig, min lilla vän, så vill jag komplimentera dig till era plakat och banderoller. De gjorde ett mycket starkt intryck på oss. Bravo!

Secunda, Minutus och Kassiopeja klappar i händerna.

Momo
Har ni läst dem?

Minutus
Allihop. Vartenda ord som stod på dem!

Momo
Synd bara att ingen annan läste dem.

Secunda
Ja, det var synd, men det var de grås som såg till den saken.

Kassiopeja ryser till och svär och spottar lite för sig själv när de grå kommer på tal.

Momo
Känner ni de grå?

Minutus
Vi känner dem och de känner oss.

Momo ser lite förskräckt ut.

Momo
Hälsar ni ofta på dem?

Kassiopeja fnyser.

Minutus
Aldrig! Vi lämnar för övrigt aldrig Ingentinghuset.

Momo
Men de grå då, hälsar de på hos er?

Secunda
Oroa dig inte. Hit kan de aldrig komma. Inte ens om de visste vägen, vilket de inte gör.

Momo
Men hur kan ni veta allt om våra plakat och om de grå, om ni aldrig lämnar huset?

Minutus
Det behövs inte. Secunda har ju allsynsglasögonen! Med dem kan hon hålla koll på precis allt som händer ute i världen.

Sceunda
Vill du prova?

Secunda håller fram ett par mycket märkliga glasögon mot Momo som tar emot dem och försiktigt sätter dem på sig. Hon vacklar till lite.

Momo
Jösses! Jag ser ingenting alls! Allt bara snurrar och blinkar.

Minutus
Jag vet! Jag har det precis likadant när jag tittar. Man blir ju åksjuk av de där brillorna.

Secunda
Äsch, struntprat! Du har bara inte det rätta sinnet.
(till Momo)

Du vänjer dig snart. Se här.

Secunda rättar till några reglage på glasögonen.

Momo

Wow! Men jag ser en massa grå. De ser upprörda ut.

Secunda

Det är dig de talar om, de fattar inte hur du kunde slippa undan.

Momo

Varför är de så grå och kalla?

Secunda

Det beror på att de lever på någonting dött. Du vet ju redan att de lever på människornas livstid. Men om man tar tiden från dess rättmätiga ägare, dör den. De lever alltså på stulen tid.

Momo

De är inga riktiga människor va?

Secunda

Nej, de har bara antagit en mänsklig gestalt. De är i själva verket intet och uppstår genom att människorna ger dem möjlighet att uppstå.

Momo

Men om de inte lyckas stjäla någon mera tid då?

Minutus

Då måste de tillbaka till det intet de kommer ifrån. Men tyvärr har de redan fått en massa hantlangare bland människorna.

Kassiopeja

Hantlangare, medlöpare, förrädare, överlöpare, quislingar, kollaboratörer, femtekolonnare!

Secunda

Kassiopeja! (*vänder sig mot Momo*) Tycker du om gåtor?

Momo

Ja, väldigt mycket.

Secunda

Då ska vi se om du kan klura ut den här.
Tre bröder i samma hus till slut
Som alla ser väldigt olika ut.
Men söker du skilja dem från varandra
Så liknar envar de båda andra.
Den förste är inte där, kommer först sedan
Den andre är inte där, har varit där redan.
Blott den tredje är där; han är kortast att skåda
Men dock den som skapar de andra båda.

Momo
Den var svår.

Minutus
Försök!

Momo ser fundersam ut en lång stund.

Momo
Nej, det går inte. Jag kan inte.

Kassiopeja
Jorå.

Minutus
Ja, där ser du själv att du kommer att klara det. Försök nu!

Momo
Okej då. Tre bröder i ett hus? De är väl inte människor? Kanske blommor eller frön? Den första är inte där... FRAMTIDEN! Den första är inte där, kommer först sedan.
Den andre är inte där, har varit där redan. Det måste vara det förflutna!
Då måste den tredje vara...det måste vara...NUET! Tiden! Svaret måste vara tiden!

Secunda
Bravo Momo! Jösses vad snabbt du knäckte den nöten.

Momo
Men vad är tiden egentligen? Jag menar tiden själv? Den finns, så mycket är säkert, men man kan inte ta på den och inte heller hålla fast den. Kanske är den en doft? Men den är också någonting som hela tiden glider förbi. Kanske är den som en sorts musik som man bara inte hör därför att den finns där hela tiden. Fast jag tror att jag har hört den ibland inuti mig, i mitt hjärta.

Minutus
Just det. Vill du veta en hemlighet?

Momo nickar.

Minutus, Secunda och Kassiopeja ser hemlighetsfulla ut.

Secunda
Det är härifrån Ingentinghuset som alla människors tid kommer.

Momo
Åh! Gör ni den själva?

Minutus
Nej, nej. Vi är bara en slags förvaltare.

Secunda
Vår uppgift är att tilldela varje människa den tid som är bestämd för just henne.

Momo

Men skulle ni inte kunna ordna saken då, så att tidstjuvarna inte kunde stjäla tiden från människorna längre?

Minutus

Det går tyvärr inte. Människorna bestämmer själva över sin tid och vad de ska använda den till. Därför måste de själva försvara den.

Secunda

Precis som människorna har ögon för att se ljuset och öron för att höra tonerna, har hon också ett hjärta för att förnimma tiden. All tid som inte tas tillvara med hjärtat, är lika hopplöst förlorad som regnbågens färger för en blind och en fågels sång för en döv.

Momo

Men om mitt hjärta slutar slå då?

Secunda

Då upphör också din tid.

Momo

Är ni döden?

Secunda, Minutus och Kassiopeja ler lite igen.

Kassiopeja

Om människorna visste vad döden var för något, skulle de aldrig mer vara rädda för den.

Secunda

Och om de inte längre vore rädda för döden, skulle ingen längre kunna stjäla deras liv från dem.

Momo

Men då behöver man ju bara tala om det för dem!

Secunda

Det försöker jag göra med varenda timme jag ger dem, men de verkar hellre vilja lyssna på sånt som gör dem rädda.

Momo

Jag är inte rädd.

Minutus

Skulle du vilja se var tiden kommer ifrån?

Momo

Gärna!

Minutus

Då ska du få det, men du måste vara helt tyst där. Inte fråga eller säga något. Lovar du det?

Momo nickar.

Minutus lyfter upp Momo och allting börjar snurra runt omkring dem.

Tidsblommorna etc.

Momo

Blommor! Det var blommor och jag hörde en så vacker melodi och jag kände igen hur den lät! Aldrig kunde jag tänka mig att tiden var så...STOR! Var det alla människors tid jag såg och hörde?

Secunda

Nej, det var din egen tid du såg och din egen melodi du hörde. Det var tiden som finns i ditt eget hjärta.

Momo

I mitt eget hjärta.

Momo lägger handen på hjärtat och ser ut som om hon lyssnar inåt.

Momo

Får jag berätta om det här för mina vänner?

Minutus

Det får du. Men du kommer inte att kunna göra det ännu.

Momo

Varför inte?

Secunda

För att de ord du behöver måste växa inom dig först.. Du måste lära dig konsten att vänta, Momo. Vänta är som fröet som sover i jorden innan det börjar gro och växa.

Momo

Då väntar jag.

Momo gäspar stort.

Secunda

Sov nu lilla Momo. Sov.

Momo somnar.

PAUS

Akt 2

Scen 18

En dag där och ett år här

I staden råder en helt ny ordning. Det är rakt och stramt och rent. Överallt finns bjärt reklam och löpsedlar som skriker ut skvaller. "Girolamo gör slut", "Girolamo – Fel låt vann" etc etc. Ljuset går upp i amfiteatern där Momo, som legat och sovit, vaknar med ett ryck.

Momo
Tidsblommorna!

Hon sätter sig upp och ser sig undrande omkring. Hon gnuggar sig i ögonen.

Momo
Så det var alltså bara en dröm.

Momo lägger handen på hjärtat.

Momo
Men jag känner igen melodin.

Plötsligt kommer Kassiopeja hasande.

Momo
Det var ingen dröm! God morgon Kassiopeja!

Kassiopeja sätter sig surmulet med ett smörgåspaket och börjar äta, utan att ta någon notis om Momo.

Momo
Har du varit här länge?

Inget svar från Kassiopeja.

Momo
Ho ho! Hallå!

Kassiopeja
Ser du inte att jag äter frukost?

Momo
Ja ha. Förlåt då. Men hur kommer sig att du är här?

Kassiopeja
(rycker lite nonchalant på axlarna)
Tänkte att du kunde behöva lite sällskap.

Kassiopeja räcker Momo en smörgås.

Momo
Tack! Vad snällt av dig!

Momo

Nu behöver vi bara vänta här på att mina vänner kommer. Du kommer att gilla dem!

Kassiopeja

Det är ingen kvar.

Momo

Va?

Kassiopeja

De kommer inte hit mer.

Momo

Vad menar du med det?

Kassiopeja

Alla är borta.

Momo

Nej, det kan inte vara möjligt. I går var de ju här och vi demonstrerade tillsammans.

Kassiopeja

Du har sovit läääänge.

Momo

Hur länge?

Kassiopeja

År och dag.

Momo

Men Beppo och Gigi, de måste väl ha väntat på mig?

Kassiopeja rycker på axlarna.

Momo

Men det kan ju inte vara borta alltsammans, allt det som varit...

Kassiopeja

Förgånget. Gone with the wind baby. Puts väck. Finito.

Momo ser ynkelig ut.

Momo

Men jag är ju här...

Momo ser ut som om hon ska börja gråta. Kassiopeja går fram till henne och lägger en arm om henne.

Kassiopeja

Du har ju mig!

Momo
Ja, jag har ju dig.

De sitter en stund stilla bredvid varandra. Plötsligt rycker Momo till och börjar gräva i sanden. Hon tar upp ett brev som legat dolt.

Momo
Titta!

Momo öppnar ivrigt brevet.

Momo
”Kära Momo! Jag har flyttat. Kommer du tillbaka, hör genast av dig till mig. Jag är väldigt bekymrad för dig! Beppo har jag ingen kontakt med, men han blev helt ifrån sig när du försvann. Är du hungrig, så gå till Ninos restaurang, han skickar räkningen till mig. Vidare upplysningar får du av Nini. Sluta inte att vara min vän! Din vän Gigi

Momo sänker brevet och tittar på Kassiopeja.

Momo
Där ser du Kassiopeja, jag är inte alls ensam! Åh, Gigi, var är du? Och Beppo, vad har hänt med Beppo?

Scen 19 Ett gripande sökande.

Beppo går osaligt fram och tillbaka mumlandes. Då och då stannar han upp och ser sig omkring. Några få människor passerar.

Beppo
Momo, Momo, Momo, var har du tagit vägen?

Stannar en förbipasserande.

Beppo
Jag måste gå till polisen!

Den andre
Ja gör det du, tokjävel.

Den andre sliter sig lös och går.

Beppo försöker få kontakt med de som passerar, men de tar ingen notis om honom. Någonstans i bakgrunden syns en grå skugga...

Beppo
Det är ju trots allt bättre att de sätter Momo på ett sånt där hem med galler för fönstren igen, än att hon ska vara fånge hos de grå. Va?
Om hon ens lever fortfarande. Hon har ju rymt från ett sånt där hem förut! Hon bara klättrade över muren som en vessla. *(skrattar för sig själv)*
Ja, jäklar! *(blir plötsligt allvarlig)* Men först och främst måste jag hitta henne.

Några poliser kommer in det bär på kaffemuggar och tusentals papper och sätter sig vid ett skrivbord. Beppo tar mössan i hand och ser osäkert på de båda poliserna som är hemskt upptagna av de olika blanketterna.

Polis 1
Vad vill du då?

Beppo
Jo, det måste ha hänt någonting förskräckligt.

Polis 2
Verkligen?

Polis 3
Och VAD är det som är så förskräckligt då?

Beppo
Det är Momo, hon är borta.

Polis 1
Ett barn?

Beppo
Ja, en liten flicka.

Polis 2
Är det er flicka?

Beppo
Ja, eller alltså nej, jag är alltså inte hennes pappa.

Polis 3
Ja, eller alltså nej?

Polis 2
Vems barn är hon då? Vad heter hennes föräldrar?

Beppo
Det vet ingen.

Polis 3
Var är ungen mantalsskriven då?

Beppo
Mantalsskriven?

Polis 1
Ja, mantalsskriven. Ni vet väl att man MÅSTE vara skriven någonstans! Annars har man ju inga papper! Vem bor den här flickan hos egentligen?

Beppo
Hos sig själv.

(poliserna håller på att sätta sitt kaffe i halsen när de hör detta)
I den gamla Amfiteatern. Men där bor hon alltså inte längre, eftersom hon är försvunnen.

Båda poliserna ser upprört på Beppo och sedan på varandra. Nu är det allvar! De ställer ifrån sig kopparna och den ena tar fram papper och penna och börjar skriva.

Polis 1

Väntas nu lite! Om vi har förstått saken rätt rör det sig alltså om en vagabonderande liten flicka... Aha!

Polis 2

Som tills helt nyligen har bott i den gamla amfiteaterruinen... Aha!

Polis 3

En flicka som heter... Vad var det nu hon hette?

Beppo
Momo.

Alla poliserna
Aha!

Polis 3

Vid namn Momo. Aha! Momo vaddå?

Beppo
Vaddå vaddå?

Poliserna himlar med ögonen.

Polis 2

Hennes fullständiga namn tack! För- och efternamn.

Beppo
Bara Momo.

Polis 3

Men så här kan vi ju inte hålla på! Är ni medveten om att ni slösar med ordningsmaktens tid?

Polis 1
Vad heter ni?

Beppo
Beppo.

Polis 1
Ert FULLSTÄNDIGA namn tack.

Beppo
Beppo Gatsopare.

Poliserna tittar på varandra. Värre idiot var det länge sedan de råkade på.

Polis 2

Det var namnet vi ville ha, inte yrket.

Beppo

Det är både mitt efternamn och mitt yrke.

Polis 3

Herre jösses! Varför skulle just jag ha jouren idag?

Polis 1

Jag tar det här. *(till Beppo)* Kom med här!

Det går iväg till en skrivmaskin och sitter och mumlar polisen antecknar. Poliserna pysslar med sina papper och ser upptagna ut. Efter en stund kommer Polis 1 och Beppo tillbaka. Polis 1 knackar sig menande på huvudet bakom Beppos rygg.

Polis 1

För att göra en lång historia kort, så fanns det alltså en högst osannolik liten flicka, vars existens inte kan bevisas, och denna lilla flicka har nu rövats bortav ett slags grå spöken, som inte finns egentligen. Fast det är förstås inte säkert. Och det här tycker ni är polisens sak att ta hand om?

Beppo

Det skulle vara fint, ja.

Polis 3

Är ni full?

Beppo

Va? Nej det är jag inte.

Polis 3 går fram och luktar lite på Beppo. Skakar sedan på huvudet mot de anda.

Polis 2

Tror ni verkligen att vi inom polisen är så dumma, att vi tror på historier som denna?

Beppo

Ja.

Polis 3

Nu får det vara NOG!

Polis 1 trycker på en knapp och in kommer fyra vitklädda vårdare. De har med sig en tvångströja som de sätter på Beppo.

Beppo

Nej. Förlåt så mycket! Det var inte så jag menade. Ni måste hjälpa mig att hitta henne! Hjälp! Lyssna nu på mig. De finns överallt, ni måste tro mig.

Vårdarna släpar ut Beppo. Ser de inte en aning grå ut i skinnet? Poliserna river sakta sönder Beppos anmälan. Poliserna ut.

Scen 20

Sanningens pris.

Gigi kommer in. Han är flott klädd och med sig har han ett entourage av sekreterare och en journalist som ställer en massa frågor hela tiden. Gigi sätter sig ner och en av sekreterarna börjar pudra honom i ansiktet. En man med kamera tar en massa bilder. Fotografen och journalisterna går ivriga därifrån.

Journalist

"Hemma hos stjärnan Girolamo"! Jösses vad vi kommer att sälja lösnummer! Fick du några bra bilder?

Fotografen

Du, det här kommer att göra oss berömda!

De gör high five och skyndar ut.

Gigi

Åh, vad trött jag är.

Sekreterare Suzy

Jo, men nu måste du ladda inför direktsändningen i kväll! Du måste ligga på topp då!

Hon börjar massera hans axlar.

Gigi

Kan vi inte ställa in det? Jag är så fruktansvärt trött.

Sekreterare Luzy

Kommer aldrig på frågan! Det är ju Glamourama vi pratar om här! Det blir ett fantastiskt tillfälle att få synas i stora delar av världen där de fortfarande inte känner till dig.

Gigi

Men hör ni inte vad jag säger? Jag klarar inte av det. Inte idag.

Sekreterare Ruzy

Det där, min gode Girolamo, är inte roligt. Inte roligt alls.

Sekreterare Suzy

Nu repeterar vi!

Hon klappar i händerna och en hel massa små Momo-kopior kommer in. De är dock mycket mer lika bokmärksänglar, än Momo, med glitter och krims krams.

Sekreterare Luzy

Och ett, två, tre, fyr.

Momo-kopiorna (*sjunger*)
"Gå till Momo människa, Mo, mo, mo, mo..."

Gigi
SLUTA! Vad är det här? Ni fattar ju ingenting! Det här (*han pekar på Momo-kopiorna*) har
INGENTING med Momo att göra. Varför kan ni inte förstå det?

Sekreterare Luzy
Men Girolamo då! Du har ju själv varit med och tagit fram hela showen. Din och Momos
historia har förfört en hel värld. Jag menar, du har ju blivit rik och berömd som ingen
annan.

Sekreterare Suzy
Alla ÄLSKAR dig Girolamo. Du kan bli hur stor som helst!

Sekreterare Ruzy
Sluta nu upp och tramsa nu, vi har faktiskt inte tid med det. Nu måste vi repetera.
(*till Momo-kopiorna*) Flickor! Uppställning!

Gigi
Sluta! Det kan hända att jag varit med och tagit fram showen, men den är bara fylld av
lögner! Jag vill berätta sanningen nu! Momo är borta och de grå...

Han slår händerna för ansiktet och faller ihop.

Sekreterare Suzy
Bra Girolamo! Lite alvar, det här tar vi med i uppföljaren. Ni flickor kan se lite mer rädsla
ut och så kommer Girolamo in från höger och så...

Gigi
(*flyger upp alldeles rasande*)
Försvinn härifrån! Ni fattar ju ingenting! Momo är borta! Jag orkar inte med er längre!
Försvinn! Ut härifrån! UT!

Sekreterarna och Momo-kopiorna försvinner ut som rädda kaniner.

Gigi
Jag ska tala om sanningen för dem Momo!

Ett otäckt ljud hörs och ljuset flämtar till. Gigi ser sig oroligt omkring.

Rösten
Låt bli det där, i all välmening.

Gigi
Vem är det som talar?

Rösten
Det vet du mycket väl. Vi har visserligen aldrig träffats, men det hindrar ju inte att du är
vår med hull och hår.

Gigi
Vad vill ni?

Rösten
Vi gillar inte riktigt den här idén som du fått.

Gigi
Nähä, och vad ska ni göra åt saken? Jag är inte den lille okände Gigi Guiden längre. Nu är jag rik och berömd, så vi får väl se vad som händer om ni ger er på mig!

Rösten skrattar.

Rösten
Tillåt mig småle. DU är ingenting alls. GIROLAMO? Det är vi som har skapat dig! En gång i världen var du prins Girolamo, dold bakom den fattige stackars Gigi. Och se på dig nu. Den fattige stackars Gigi bara, dold bakom prins Girolamos fina och glittrande mask. Du har OSS att tacka för din berömmelse.

Gigi
Det är inte sant!

Rösten
Du är nog den sista som borde prata om sanningen! Det kommer att gå dig mycket illa om du försöker hänvisa till sanningen, och använda den mot oss. Det är ju på dina gulliga små lögner som du blivit berömd, med vår hjälp. Sanningen är inte riktigt din avdelning.

Gigi
Vad har ni gjort med Momo?

Rösten
Det ska du inte bry din lilla narrhjärna med! Du kan ändå inte hjälpa henne. Om du försöker spela hjälte och avslöja oss, kommer din karriär att vara över i samma sekund. Du gör alltså slut på dig själv. Viss är det väl bekvämare att fortsätta vara rik och berömd?

Röster
Rik och berömd! Rik och berömd! Rik och berömd!

Rösterna försvinner. Gigi springer därifrån.

Scen 21
Så mycket mat och så få svar.

Momo och Kassiopeja kommer gående. Momo har brevet i handen.

Momo
Nu går vi till Nino och får oss lite mat och så kan han berätta var alla är.

De kommer fram till Ninos ställe där folk står och köar med plastbrickor. Längst fram står Nino och tar betalt vid en enorm kassaapparat som blinkar och rasslar.

Momo
Nino!

Momo försöker komma fram till honom, men blir bortputtad.

En gubbe
Trängs inte!

En dam
Ställ dig sist i kön, va!

En annan herre
Vi har också bråttom!

Momo ställer sig sist i kön. Kassiopeja står lite i bakgrunden. Momo sturftar plötsligt i kön och tränger sig fram till Nino trots allas protester.

Momo
Nino!

Nino
Momo! Du är tillbaka. Vilken överraskning.

En dam
Träng dig inte!

Nino
Ett ögonblick bara.

En dam
Vad gör den där ungen här? Varför är hon inte på barnförvaret?

En herre
Det här är ju inte klokt!

Två vakter kommer fram för att bära bort Momo men hon sliter sig.

Momo
Var är Gigi någonstans?

Nino
Gigi har blivit berömd förstår du. Han syns och hörs överallt! På TV, i tidningarna och i radio. Vi är så stolta över honom.

Momo
Men varför hälsar han inte på mig?

Nino
Du förstår, han har ju inte tid längre. Han har viktigare saker att sköta

En dam
Vad håller ni på med där framme?

Momo
Men var bor han?

Nino
Någonstnas i Grönkulla i en mycket fin villa vad jag har hört, med pool och tjänare. Men nu är det nog bäst att du går.

En herre
Nuförtiden ska man visst behöva stå ut med vad som helst!

En dam
Vad kan man annars vänta sig av dagens ungdom?

Momo puttats bort, men tar sig beslutsamt tillbaka.

Momo
Och Beppo? Var finns Beppo?

Nino
Han väntade på dig både länge och väl. Han var så rädd att det hänt dig någonting. Han pratade ideligen om att du tagits till fånga av någon slags grå väsen, men han har ju alltid varit lite underlig. Tillslut hamnade han på dårhus, om jag inte minns fel.

Scen 22
Beppos tid för Momos liv.

Ljuset går upp på en annan plats och Momo, Nino och de andra på restaurangen fryser i sina positioner. Beppo kommer in iförd tvångströja ledsagad av några vårdare i vita rockar. Under rockarna skymtar en mycket grå klädsel. De undersöker Beppo noga.

Beppo
Momo. Var är Momo?

En vårdare
Beppo Gatsopare, vi har ett erbjudande till dig.

En annan vårdare
Vi är beredda att återlämna barnet, på villkor att ni aldrig mer nämner oss och vår verksamhet för någon. Vidare ska ni överlämna en lösen för flickan på en summa av etthundratusen timmar insparad tid.

En tredje vårdare
Om ni går med på detta, kan vi ordna så att ni blir frigiven. Om inte, kommer ni att få stanna här tills ni ruttar bort och flickan Momo stannar hos oss för all framtid.

En vårdare
Tänk på saken. Detta är ett engångserbjudande från vår sida. Och vi tänker inte upprepa det.

En annan vårdare
Nå, vad svarar ni?

Beppo
Jag går med på det.

En vårdare
Bra. Och glöm inte villkoren; Absolut tystnad och etthundratusen timmar!

En tredje vårdare
När vi fått hela lösensumman, kommer Momo att lämnas tillbaka till er.

Beppo nickar. De tar av honom tvångströjan och räcker över en sopkvast.

En annan vårdare
Jobba på nu, herr Beppo Gatsopare.

Vårdarna försvinner och Beppo börjar sopa som en galning och försvinner ut.

Scen 23

Så mycket mat och så få svar fortsättning.

Ljuset förändras och vi är åter i restaurangen.

En man
Kom igen nu! Jag har inte hela dagen på mig!

En annan
Har ni familjeråd där framme eller?

Nino
På sätt och vis har vi det.

Momo
Är Beppo kvar på dårhuset fortfarande?

Nino
Det tror jag inte. De släppte visst ut honom igen, men var han är nu vet jag inte. Nu måste jag ta hand om de andra kunderna.

Momo
Men barnen då? Vart har de tagit vägen?

Nino
Det är så mycket som förändrats, Momo. Barnen placeras numera i barnförvaringar. De kan ju inte springa omkring fritt, eftersom... Ja ingen har ju tid med dem längre.

Momo
Barnförvar?

Nino
Ja, just precis. Nu måste du gå, jag har inte tid. Jag är ledsen. Nästa!

Momo går och tar med sig Kassiopeja och går.

Scen 24

Återfunnen och försvunnen.

Momo och Kassiopeja sätter sig ner på marken utanför restaurangen.

Momo

Gigi bor alltså i Grönkulla, var det inte det han sa?

Kassiopeja nickar.

Momo

Men jag kan då inte se någonting grönt här omkring.

Kassiopeja

Nix, inte jag heller. No green att all. Nada. Noll. Nothing.

Plötsligt kommer en massa folk skyndande och efter dem kommer Gigis entourage inrusande.

Sekreterare Luzy

Flytta på dig din lilla lortgris! Girolamo kommer snart och ni sitter i vägen.

Kassiopeja reser sig upp och ser ut att vilja klappa till Luzy. De andra sekreterarna kommer fram.

Sekreterare Suzy

Är det något problem?

Momo reser sig och tar Kassiopeja i armen och drar undan henne.

Momo

Nej då.

Då kommer Gigi störtande. Efter sig har han en hopar skrikande fans som viftar med autografpapper. Gigi skriver i farten och springer nästan omkull Momo.

Momo

Aj!

Gigi stannar upp och ser på Momo.

Sekreterare Rozy

Vad väntar du på Girolamo? Vi är redan sena!

Momo

Gigi?

Gigi

Momo!

Momo

Gigi!

Gigi

Du ser ut precis som jag minns dig! Momo!

Gigi lyfter upp Momo och snurrar henne runt runt.

Sekreterare Suzy

Akta din kostym! Hon är smutsig. Släpp henne!

Gigi bryr sig inte om henne men sätter ner Momo och tittar ordentligt på henne.

Gigi

Var har du varit hela den här tiden? Har du varit hos Nino? Fick du mitt brev? Har du träffat Beppo? Vad har han för sig den gamla tokstollen? Och barnen, alla barnen, var är dom? Åh Momo! Jag är berömd nu! Jag får uppträda ÖVERALLT!

Momo har försökt svara på alla Gigis frågor, men Gigi bara fortsätter, orden rinner ur honom. Sekreterarna tittar nyfiket och en aning missnöjt på Gigi och Momo.

Sekreterare Luzy

Så det här är Momo? Jag som alltid trott att hon var någonting du hittat på.

Sekreterare Rozy

Det här måste vi meddela pressen! Det här är ju världens grej!

Sekreterare Suzy

Vilka rubriker det kommer att bli! Nu hamnar du i tidningen lilla vän!

Sekreterare Luzy

Ta med henne upp på scenen! Det här måste ju alla få se!

Gigi

Nej, sluta. Låt henne vara! Jag vill inte att ni ska ha något med henne att göra!

Gigi föser Momo bort från de andra.

Gigi

Jag är så trött på det här livet Momo. Hjärtat är inte med längre, det känns som om jag har en knut i bröstet. Men nu är du tillbaka! Du måste hjälpa mig Momo! Åk hem till min fina villa och vänta där på mig. Jag kommer snart!

Han knäpper med fingrarna och en chaufför kommer fram.

Gigi

Ta henne till villan.

(till Momo) Det är så roligt att du kommit tillbaka!

Sekreterare Rozy

Kom nu Girolamo! Vi missar showen!

Gigi och de andra rusar ut, bara Momo och den otålige chauffören blir kvar. Momo ser sig omkring.

Chauffören
Nå? Ska vi gå då?

Momo
Vänta, jag måste hitta Kassiopeja. Kassiopeja!

Chauffören
Nej, vet du vad. Jag har inte tid att stå här och vänta!

Chauffören går.

Scen 25 Barnförvaring.

Momo letar och letar efter Kassiopeja. Då hörs ljudet av marscherande fötter, små marscherande fötter och en massa barn i likadana kostymer kommer marscherande. Momo springer fram till dem.

Momo
Mina vänner! Där är ni ju!

Barnen tittar stelt på Momo och ser sig sedan oroligt omkring.

Momo
Jag har letat så efter er! Kom så går vi till amfiteatern!

Barnen skakar på huvudet.

Momo
Men i morgon då? Eller i övermorgon?

Barnen skakar hela tiden på huvudet.

Momo
Jag har så mycket att berätta!

En pojke
Vi får inte prata här, Momo.

Momo
Ni måste komma tillbaka. Förr var ni ju hos mig varenda dag.

En flicka
Förr ja, men nu är allting annorlunda.

En annan flicka
Nu får vi inte slösa bort vår tid till ingen nytta längre.

Momo
Men det har vi väl aldrig gjort?

En pojke
Nej, visst hade vi roligt, men det är ju inte det som är det viktiga.

Momo
Vart ska ni nu då?

En flicka
Vi ska ha lektimme, där vi lär oss att leka.

Momo
Lär er att leka?

Barnen nickar.

Momo
Vad leker ni då?

En flicka
I dag ska vi leka hålkort. Det är en väldigt nyttig lek.

Momo
Vad gör man då?

Flickan
Man lär sig en massa siffror och andra uppgifter och sen blandas vi och läggs i kartotek och sen gäller det att hitta rätt hålkort. Den som är snabbast, vinner.

Momo
Är det verkligen roligt?

En pojke
Det är inte det som är det viktiga. Så där får man bara inte säga!

Momo
Men vad är viktigt då?

En flicka
Att det är nyttigt för oss med tanke på framtiden.

En annan flicka
Det var mycket roligare hos dig Momo! Där hittade vi på själva fick egna idéer, men det lär man sig ingenting på, säger dom.

Momo
Kan ni inte rymma från eländet?

Alla barnen skakar olyckligt på huvudet.

En pojke
Det går inte. De får alltid tag på en igen.

Plötsligt hörs en skarp visselpipa ljuda och den sträng "ledare" i uniform kommer marscherande.

Momo

Kan jag inte få följa med er? Jag är så ensam jämt.

Innan Momo vet ordet av, är alla barnen borta och där står en av de grå och puffar på sin cigarr.

Den grå

Ingen idé flicka lilla. Det ligger nämligen inte i vårt intresse att du går med dem. Vi har andra planer för dig.

Momo

Vaddå?

Den grå

Vi vill att du gör oss en lite tjänst förstår du. Och om du gör som vi säger har du mycket att vinna för dig själv och för dina vänner. Intresserad?

Momo

Ja.

Den grå

Då möts vi ikväll vid midnatt.

Momo

Var?

Men den grå är försvunnen.

Scen 26

Mycket rädsla och ett stort mod.

Ljuset förändras och det blir plötsligt mörkt. Momo ser sig förskräckt omkring. Det hörs konstiga och hotfulla ljud. En klocka hörs slå tolv. Momo ropar ut i mörkret.

Momo

Jag är här! Här är jag!

Plötsligt tänds massor av ficklampor som alla riktas mot Momo. De grå skymtar och kommer närmare Momo som blir helt omringad.

En grå

Du är helt ensam nu, barn lilla. Vi har isolerat dig från dina vänner och det finns inte längre någon som du kan dela din tid med.

En annan grå

Alla dessa ensamma stunder kommer att bli en plåga för dig. En förbannelse som tynger dig mot jorden.

En grå
Hur länge kommer du att stå ut? En vecka? En månad? Ett år? Oss spelar det ingen roll.
Vi har råd att vänta.

Alla de grå
Vi väntar.

En grå
Saknar du dina vänner?

Momo nickar

En annan grå
Vill du befria dem?

Momo nickar igen.

Alla de grå
(*i munnen på varandra*)
Saknar du dina vänner? Vill du befria dem? Saknar du dina vänner? Vill du befria dem?

Momo håller för öronen och de grå tystnar.

En grå
Du är visst bekant med en herr och fru Hora?

Momo nickar.

En annan grå
Vi skulle gärna vilja lära känna denna herr och fru Hora förstår du, men vi vet inte var de bor. Allt vi begär av dig är att du leder oss dit. Om du hjälper oss, får du som tack tillbaka dina vänner. Vad säger du om det va?

Momo
Vad vill ni Secunda och Minutus?

En grå (*i en skarp ton*)
Vi vill lära känna dem! Och jag föreslår att du nöjer dig med det svaret.

Momo tiger.

En grå
Varför tiger du? Vi kommer inte att röra dem, om de går med på det vi begär. Om inte har vi medel att tvinga dem.

Momo
Till vad?

En annan grå
Att överlämna alla människors tid till oss.

En grå
Du och dina vänner får naturligtvis behålla er tid, det lovar vi. Led oss nu dit!

Alla de grå (*viskande*)
Led oss dit! Led oss dit! Du vet vägen! Led oss dit!

Momo
Även om jag kunde, skulle jag aldrig göra det! Jag gör det aldrig... Aldrig...

*Momo sjunker ihop.
En av de grå tecknar till de andra att de ska dra sig tillbaka. De försvinner.*

Momo
Jag gör det aldrig.

Kassiopeja kommer hasande. Hon ser sig omkring och stannar framför Momo.

Kassiopeja
Tjena! Annars mår du?

Momo
Åh Kassiopeja!

Kassiopeja
Du ska inte vara rädd.

Momo
Jag är så glad att du är tillbaka! Jag var så ensam...

Momo kramar om Kassiopeja.

Kassiopeja
Men snälla du!

Momo
Hur kommer det sig att du råkade hitta mig här?

Kassiopeja
Visste i förväg så klart.

Momo
Vad gör vi nu?

Kassiopeja
Vi går till Minutus och Secunda. Kom!

De går. Men just som de försvunnit smyger sig de grå fram. De har sett och hört allt och följer nu efter på avstånd.

Scen 27

Momo får ett svårt uppdrag

Urskogen i Ingentinghuset växer fram igen och de spröda ljudet av tusentals klockor hörs. Herr och fru Hora kommer in tillsammans med Kassiopeja. Momo ligger och sover på Kassiopejas lilla vagn.

Secunda

Barnet kan inte lastas, men du Kassiopeja – hur kunde du bära dig åt på det viset?

Minutus

Tänkte du aldrig på att de grå kunde följa efter er?

Kassiopeja

Vet bara framåt. Tänker inte efter.

Secunda

Kassiopeja, Kassiopeja, det är inte utan att du är en gåta för mig också ibland.

Momo vaknar och sätter sig upp med en flämtning.

Secunda

Nej, men se god middag! Hoppas att du sovit gott.

Momo

Jo tack, förlåt att jag somnade.

Minutus

Det gör absolut ingenting.

Momo

Vad har hänt med de grå?

Minutus

De belägrar oss och har omringat Ingentinghuset.

Momo

Åh nej!

Secunda

Du behöver inte vara rädd. De kan inte komma hit.

Momo

Varför inte?

Secunda

Tiden på Aldriggränd går baklänges, och eftersom de grå lever på stulen tid, tar deras tid slut så fort de kommer in i vår tidszon.

Secunda spanar i allsynsglasögonen.

Momo
De vill att ni ska ge dem alla människors tid.

Minutus
Det gör vi ALDRIG!

Momo
De sa att de kunde tvinga er.

Secunda
Titta Momo.

Secunda räcker Momo allsynsglasögonen. Momo tittar.

Momo
Så mycket rök! Det är som en mur av rök därute.

Secunda
Minns du timblommorna?

Momo nickar.

Secunda
De grå stjal timblommorna från människornas hjärtan, torkar blombladen och rullar sina små vidriga cigarrer av dem.

Minutus
Du har ju sett hur de röker och blossar. Det är denna döda människotid som ger dem liv. Tar du ifrån dem cigarrerna är de förlorade.

Secunda
Röken förgiftar varje timme som vi skickar ut och gör människorna sjuka. Och sjukdomen heter leda. Ledan gör att man glömmer bort hur man skrattar och gråter, hur man känner glädje och sorg. Ledan gör att det blir isande kallt i ens inre och man kan inte längre hålla någon kär.

Momo ryser.

Secunda
Vi hade hoppats att människorna själv skulle befria sig från de grå plågoandarna, men nu kan vi inte vänta längre. Vi måste göra något innan det är för sent.

Minutus och Secunda tittar på varandra.

Secunda
Tänker du på samma sak som jag?

De tittar båda på Momo.

Minutus
Det kan finns ett sätt... Vill du hjälpa oss Momo?

Momo (*viskande*)

Ja.

Secunda

Men det betyder att vi måste sända ut dig och möta helt oöverskådliga faror. Och det kommer att hänga på dig ensam, om världen ska stå stilla för alltid eller om den ska börja leva på nytt. Vågar du verkligen något så svårt?

Momo

Ja. Ja, det vågar jag.

Minutus

Då ska du lyssna väldigt noga, för sedan är du helt utlämnad åt dig själv. Vi kan inte hjälpa dig och ingen annan heller.

Momo nickar.

Secunda

Vi sover aldrig, men om vi någonsin somnade skulle tiden upphöra och världen skulle stå alldeles stilla. Om tiden upphör finns det ingenting kvar för de grå att leva av, förutom den tid som de redan samlat ihop i sitt tidslager.

Minutus

Vi kommer alltså att stoppa tiden genom att sova. De grå kommer då att skynda tillbaka till sitt tidslager. Det som du måste göra är att följa efter dem dit hindra dem från att komma åt den ihoprövade tiden. När deras cigarrer är slut, kommer de grå att upplösas i intet.

Secunda

När den sista tidstjuven har förintats, måste du befria all den tid som de grå stulit, så att den kan återföras till människorna. Det är bara då, som världen kan upphöra att stå stilla och vi kan vakna igen.

Minutus

Du kommer att få en timblomma av oss, men den räcker bara i en timme.

Secunda

Du har alltså bara en timme på dig att utföra detta farliga och svåra uppdrag. Jag vet att det låter omöjligt, men vill du ändå försöka? Detta är vår enda möjlighet.

Momo nickar.

Momo

Ja, jag ska försöka.

Kassiopeja

Jag hänger med.

Secunda och Minutus tittar frågande på Kassiopeja.

Kassiopeja

Vad? Så klart att jag hänger på! Någon måste ju hålla koll på tjejen.

Momo
Får hon också en timblomma?

Minutus
Hon behöver ingen.

Secunda
Hon har sin tid inom sig själv.

Secunda klappar Momo på kinden.

Secunda
Du är en mycket modig liten flicka, du Momo. Lev väl nu.

Momo
Ses vi igen?

Secunda
Det hoppas jag verkligen att vi gör.

Momo
Hur märker jag att tiden står stilla?

Minutus
Det märker du lätt. Men glöm inte att du bara har en timme på dig!

Secunda
Adjö på dig lilla Momo.

Secunda och Minutus går och Momo och Kassiopeja blir ensamma kvar. De tittar på varandra och tar varandras händer. Då stannar allt tickande och tackande upp och det blir tyst. Momo ser sig förundrat omkring. Kassiopeja rör oroligt på sig.

Kassiopeja
Kom loss nu, du förlorar tid!

Framför Momos fötter står plötsligt en timblomma. Hon tar upp den och just som de ska gå sig iväg, hörs ljudet från många fötter. Momo och Kassiopeja gömmer sig och in väller de grå.

En grå
Imponerande!

En annan grå
Detta är alltså vårt nya hem. Tjusigt!

Alla de grå går runt och insuper atmosfären.

En tredje grå
Det är någonting som inte stämmer.

Det hörs som ett flyglarm och alla de grå rycker till.

Röst ur högtalarsystem långt borta
Lystring, lystring alla agenter! Allt står stilla. Världen står still. Hela vår underhållstjänst
har brutit samman! Det finns ingen tid mera! Tiden är avstängd!

Det blir dödstyst i salen och de grå stirrar förskräckt på varandra.

En grå
Har underhållstjänsten brutit samman?

En annan grå
Hur ska det gå med oss när vi gjort slut på de cigarrer vi har med oss?

En tredje grå
Avbryt belägringen!

En grå
Vi måste ta oss till tidslagret genast! Rädda sig den som kan!

*De grå springer i panik och knuffas och buffas för att komma först fram. Då de sprungit ut
vågar sig Momo och Kassiopeja fram och följer efter de grå.*

Scen 28

Jakten på jägarna

*De grå springer mellan människor som står helt förstenade på gator och torg, och Momo
och Kassiopeja följer efter. Plötsligt får Momo syn på Beppo som står med sin kvast som en
stenstod. Hon springer fram till honom.*

Momo
Beppo. Beppo! Jag har letat efter dig. Överallt! Varför kom du inte till mig?.

Beppo står som fastfrusen.

Momo
Beppo? Vad är det med dig? Åh Beppo!

Kassiopeja som hunnit en bit i förväg kommer tillbaka till Momo.

Kassiopeja
Vi måste fortsätta! Om nu!

*Momo ser länge på Beppo, kramar om honom och går till Kassiopeja. Momo spanar runt
men kan inte längre se en enda grå.*

Momo
Nej! De är borta!

Kassiopeja
Ta det lugnt nu. Du hittar dem.

Precis då springer en av de grå förbi och hoppar ner i ett uppstickande rör. Momo följer försiktigt efter.

Sen 29

De grå bekämpar varandra.

En sal med ett stort bord. De grå sitter runt bordet som om de har konferens, och det har de också kan man säga... Det ligger som en tät dimma av rök över dem. I bakgrunden syns en öppen dörr som det strömmar ljus ut ifrån.

Ordföranden

Nu gäller det att vara sparsamma med förråden. Vi måste ransonera. Ju förr vi börjar spara, dess bättre, och ni förstår säkert vad jag menar med "spara".

De grå protesterar väsende.

Ordföranden

Ordning i salen!

En annan grå

Får jag be alla med jämna nummer, att ställa sig upp.

Varannan grå ställer sig oroligt upp.

Ordföranden

Då får jag be er som står att genast förinta er själva.

Väsende protester hörs och tumult utbryter, då de med ojämna nummer tar cigarrerna ifrån de som står. De utan cigarrer faller ihop.

Ordföranden

Så där! Nu är vi betydligt färre. Kom närmre mina damer och herrar.

De kvarvarande grå flyttar närmre ordföranden. Under denna tillfälliga rörelse smyger Momo och Kassiopeja in.

Ordföranden

Mitt i all vår olycka får vi glädja oss åt att dörren till tidslagret står öppen. Annars hade det varit ute med oss på nolltid.

Kassiopeja (*viskar*)

Du måste stänga dörren till tidslagret. Använd tidsblomman.

Momo

Funkar det?

Kassiopeja

Du gör så.

Momo smyger iväg mor den öppna dörren till tidslagret.

Ordföranden

Nu mina vänner kommer jag att ola, för att se vem av oss som bör förintas härnäst. Ole, dole, doff, kinke, lane...

Dörren till tidslagret går igen med en smäll. Alla de grå tittar dit och får syn på Momo.

En grå

Det är det där vidriga barnet!

Ordföranden

Hon stängde dörren!

Han springer fram till dörren och försöker öppna den, men det är omöjligt.

En annan grå

Hon har en timblomma!

Ordföranden

Ta ifrån henne blomman!

De grå

Blomman är min! Nej min! Akta på dig! Jag ska ha den!

Alla de grå kastar sig fram emot Momo och en vild jakt uppstår. En efter en av de grå tappar sina cigarrer och faller ner "döda". Kassiopeja hjälper till och gör krokben för de förföljande. Tillslut är det bara ordföranden och en annan grå kvar. De får in Momo i ett hörn och tittar hatiskt på varandra.

Ordföranden

Blomman är min! Den är min!

Han tar tag i den andre och vräker undan denne och vänder sig sedan om mot Momo.

Ordföranden

Snälla barn, ge mig blomman!

Momo skakar på huvudet. Ordföranden skakar Momos axlar.

Ordföranden

Ge mig den nu!

Momo tittar på honom och han sjunker ihop mer och mer.

Ordföranden

Det är bra. Det är bra att... att... allt... är... över... nu.

Ordföranden faller ihop och blir liggande stilla. Momo står som fastfrusen och stirrar oförstående på honom. Kassiopeja som hela tiden funnits i bakgrunden kommer fram till Momo.

Kassiopeja

Öppna dörren nu! Öppna den och släpp ut tiden innan det är för sent!

Momo går fram till dörren och öppnar den med hjälp av timblomman. När dörren öppnas ljuder som ett dån och ut genom dörren strömmar tiden ut likt en storm. Momo faller omkull av den väldiga strömmen och hamnar bredvid Kassiopeja.

Kassiopeja
Bra jobbat Momo! Bravo!

De gör high five och kramar om varandra.

Kassiopeja
Gå hem nu Momo! Du behövs någon annanstans! Skynda dig!

Scen 30

Tiden återvänder till människorna

Kassiopeja försvinner långsamt iväg och in kommer alla de förstenade människorna. Momo snurrar runt och springer sedan fram och lägger sina händer på de förstenade människorna, som långsamt vaknar till liv. Det hörs musik, en hel massa musik, som om alla människors hjärtans musik spelade samtidigt.

Folk ser sig runt som med nya ögon, får syn på gamla bekanta, på sina föräldrar och sina barn. Alla kramar om varandra och tillsist vänder de allihop sina blickar mot Momo som står tillsammans med Beppo och Gigi i mitten.

Slutsång

Scen 31

Epilog

Secunda och Minutus står och spanar. Secunda har allsynsglasögonen på sig. Kassiopeja kommer hasande och Secunda tar av sig glasögenone.

Minutus
Kassiopeja! Vad vi har väntat på dig!

Secunda
Det där gjorde ni riktigt bra! Du måste berätta precis allt som hände, eftersom jag inte kunde se allt den här gången.

Kassiopeja
Senare.

Kassiopeja nyser ljudligt.

Minutus
Har du gått och blivit förkyld?

Kassiopeja
Skojar du?

Secunda

Kom med nu så ska vi se till att få någonting i oss alla tre. Du måste vara väldigt trött
Kassiopeja.

De börjar gå ut. Kassiopeja går en bit efter.

Kassiopeja

Ja, jag är helt färdig, förbi. Ja, jag är helt enkelt SLUT.

De försvinner ut.

SLUT